ISSN 1897-3868

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA

Biuletyn Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa • KWIECIEŃ-MAJ-CZERWIEC 2013 • (Nr 26)

XII Zjazd Sprawozdawczy Lubelskiej OIIB

• Remonty mostów do kontroli • Uprawnienia budowlane
• „Niekoniecznie chciałabym wszystko zmieniać ...”

LUBELSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12
www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl
Biuletyn Informacji Publicznej:
www.bip.piib.org.pl
Biuro czynne: poniedziałek, środa, czwartek, piątek w godz. 8.00–16.00; wtorek w godz. 9.00–17.00

Konto LOIIB:
PEKAO SA 36124054971111000050101920

Przewodniczący Okręgowej Rady
tel. 81 534-78-11

Skład biura:
Dyrektor biura – tel. 81 534-78-13
Sekretariat biura – tel. 81 534-78-12
Główna księgowa – tel. 81 534-78-14
Sekcja księgowości – kasa – tel. 81 741-40-95
Sekcja spraw członkowskich – tel. 81 534-78-16
Sekcja szkolenia – tel. 81 534-78-17
Sekcja uprawnień budowlanych
– tel. 81 741-41-83
Sekcja obsługi organów Izby – tel. 81 534-78-15

Biuro terenowe w Białej Podlaskiej
21-500 Biała Podlaska, ul. Narutowicza 10
(Dom Technika NOT Oddział Regionalny),
pok. nr 2 (I piętro)
Terminy dyżurów: w poniedziałki i czwartki
w godz. 11.00–14.00; w środy w godz. 9.00–13.00
biala@lub.piib.org.pl
tel. 83 343-62-05; fax 83 343-60-08

Biuro terenowe w Chełmie
22-100 Chełm, ul. Podgórze 2
Terminy dyżurów: we wtorki w godz. 9.00–13.00
w środy i czwartki w godz. 15.00–18.00
chelm@lub.piib.org.pl; tel. 82 563-36-59

Biuro terenowe w Zamościu
22-400 Zamość, ul. Rynek Wielki 6
(Dom Technika NOT)
Terminy dyżurów: w poniedziałki i środy
w godz. 13.00–16.00; w piątki w godz. 12.00–16.00
zamosc@lub.piib.org.pl;
tel. 84 638-58-08, 84 639-10-28

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY LOIIB
Wojciech Szewczyk – przewodniczący
Tadeusz Cichosz – I wiceprzewodniczący
Janusz Iberszer – II wiceprzewodniczący
Joanna Gieroba – III wiceprzewodniczący
Jan Ludwik Ziółek – sekretarz
Zbigniew Mitura – skarbnik
Tomasz Grzeszczak – członek Prezydium
Janusz Wójtowicz – członek Prezydium

CZŁONKOWIE OKRĘGOWEJ RADY LOIIB
Romuald Czekalski
Władysław Król
Bolesław Matej
Andrzej Mroczek
Ryszard Siekierski
Teresa Stefaniak
Zbigniew Szcześniak
Franciszek Ząbek

OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA
Bolesław Horyński – przewodniczący
Kazimierz Bonetyński – wiceprzewodniczący
Anna Halicka – wiceprzewodnicząca
Edward Wilczopolski – wiceprzewodniczący
Wiesław Nurek – sekretarz
Andrzej Adamczuk – członek
Stanisław Bicz – członek
Lech Dec – członek
Jerzy Ekiert – członek
Jerzy Kamiński – członek
Jerzy Kasperek– członek
Maria Kosler – członek
Andrzej Pichla – członek
Stanisław Plechawski – członek
Edward Woźniak – członek

OKRĘGOWA KOMISJA REWIZYJNA
Leszek Boguta – przewodniczący
Tadeusz Małaj – wiceprzewodniczący
Anna Krasnodębska-Ciołek – sekretarz
Janusz Fronczyk – członek
Andrzej Szkuat – członek

OKRĘGOWI RZECZNICY ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ
Andrzej Leniak – koordynator
Henryk Korczewski
Anna Ostańska
Roman Nowak
Kazimierz Stelmaszczuk

OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY
Zenon Misztal – przewodniczący
Katarzyna Trojanowska-Żuk
– wiceprzewodnicząca
Iwona Żak – sekretarz
Henryk Bujak – członek
Eugeniusz Czyż – członek
Andrzej Gwozda – członek
Mieczysław Hryciuk – członek
Paweł Izdebski – członek
Elżbieta Komor – członek
Kazimierz Kostrzanowski – członek
Józef Koszut – członek
Kazimierz Żbikowski – członek

DELEGACI LOIIB NA ZJAZD KRAJOWY
Tadeusz Cichosz
Joanna Gieroba
Bolesław Horyński
Janusz Iberszer
Zbigniew Mitura
Andrzej Pichla
Zbigniew Szcześniak
Wojciech Szewczyk
Edward Woźniak
Janusz Wójtowicz

Dyżury 2013

Członkowie Prezydium Okręgowej Rady LOIIB
Pełnią dyżury we wtorki w godz. 14.00–16.00, s. 115
- Wiceprzewodniczący inż. Tadeusz Cichosz – 22.01., 18.06., 26.11.
- Wiceprzewodniczący mgr inż. Janusz Iberszer – 19.02., 23.07., 13.12.
- Wiceprzewodniczący mgr inż. Joanna Gieroba – 19.03., 27.08.
- Sekretarz mgr inż. Jan Ludwik Ziółek – 23.04., 24.09.
- Skarbnik mgr inż. Zbigniew Mitura – 28.05., 22.10.

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej
Pełni dyżur w pierwszą środę miesiąca, w godz. 15.00–16.00, s. 115
– tel. 81 534-78-15

Członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
Pełnią dyżur w drugi wtorek miesiąca, w godz. 16.00–17.00, s. 115
- dr inż. Bolesław Horyński – 08.01., 09.04., 09.07., 08.10.
- dr inż. Wiesław Nurek – 12.02., 14.05., 13.08., 12.11.
- mgr inż. Edward Wilczopolski – 12.03., 11.06., 10.09., 10.12.

Radca Prawny
Pełni dyżur w sali 102, tel. 81 534–78-12
– w każdy piątek w godz. 9.00–11.00
– w każdą środę w godz. 9.00–13.00

Dyżury organów LOIIB pełnione są w biurze LOIIB w Lublinie przy ul. Bursaki 19

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA

Biuletyn Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

•

KWIECIEŃ-MAJ-CZERWIEC 2013 (Nr 26)

•

ISSN 1897-3868 Nr 1/2012
Nr R. Pr. 895/06 LOIIB w Lublinie
Nakład: 6 000 egz.

Wydawca
Lubelska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa
20-150 Lublin, ul. Bursaki 19
tel./fax 81 534-78-12
www.lub.piib.org.pl
e-mail: lub@piib.org.pl

Redakcja
20-150 Lublin
ul. Bursaki 19
tel. 81 741-41-84

Redaktor naczelna
Urszula Kieller-Zawisza
tel. 81 741-41-84
e-mail: u.kieller@lub.piib.org.pl

Rada programowa
Janusz Iberszer – przewodniczący
Jerzy Ekiert – wiceprzewodniczący
Wiesław Nurek – wiceprzewodniczący
Agnieszka Jaśkiewicz – sekretarz
Jerzy Adamczyk
Stanisław Bicz
Wiesław Bocheńczyk
Andrzej Pichla
Wiesław Pomykała
Ryszard Siekierski

Skład i druk
Drukarnia ALF-GRAF
ul. Abramowicka 6, 20-442 Lublin
tel./fax 81 532-15-12
e-mail: info@alfgraf.com.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiustacji publikowanych tekstów.

Lubelski Inżynier BUDOWNICTWA dostępny jest także w wersji elektronicznej na stronie internetowej LOIIB: www.lub.piib.org.pl

Na okładce:

XII Zjazd Sprawozdawczy Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

XII ZJAZD SPRAWOZDAWCZY POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

28-29 czerwca 2013

DELEGACI LUBELSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

- **Tadeusz Cichosz**
- **Joanna Gieroba**
- **Bolesław Horyński**
- **Janusz Iberszer**
- **Zbigniew Mitura**
- **Andrzej Pichla**
- **Zbigniew Szcześniak**
- **Wojciech Szewczyk**
- **Edward Woźniak**
- **Janusz Wójtowicz**

SPIS TREŚCI

XII Zjazd Sprawozdawczy Lubelskiej OIIB	4
Spotkanie integracyjne	5
Egzamin na uprawnienia budowlane – maj 2013	6
Uprawnienia budowlane	7
Dziś i jutro komunikacji Lubelszczyzny	8
Uczmy się bezpieczeństwa na budowie!	9
„Niekoniecznie chciałabym wszystko zmieniać…”	10
Sprawozdania z działalności organów LOIIB za okres 1.01.2012–31.12.2012	12
Kto jest kim w lubelskim budownictwie	22
Remonty mostów do kontroli	23
Wiosenna sesja egzaminacyjna w obiektywie	27

XII Zjazd Sprawozdawczy Lubelskiej OIIB

12 kwietnia 2013 r. odbył się XII Zjazd Sprawozdawczy Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. W lubelskich obradach po raz pierwszy uczestniczył Andrzej R. Dobrucki prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Delegaci w czasie zjazdu udzielili absolutoriom Okręgowej Radzie LOIIB, uchwalili budżet na rok 2013 oraz przyjęli program pracy Lubelskiej OIIB na 2013 r.

Na XII Zjazd Sprawozdawczy Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przybyło 71 z 93 delegatów, co stanowiło 76,3% uprawnionych. Wojciech Szewczyk przewodniczący Okręgowej Rady LOIIB otwierając zjazd przywitał uczestniczących w obradach delegatów i gości.

W zjeździe lubelskiej izby udział wzięli m.in.: Andrzej Roch Dobrucki prezes PIIB, Piotr Matyś reprezentujący Lubelski Urząd Wojewódzki, Artur Jaśkowski dyrektor Departamentu Inwestycji Lubelskiego Urzędu Marszałkowskiego, Bożena Szeliga sekretarz Rady Lubelskiej Okręgowej Izby Architektów RP, Ewa Błazik – Borowa dziekan Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej oraz Kazimierz Widysiewicz prezes Polskiego Towarzystwa Mieszkaniowego Lublin.

– *Jest to ostatni w III kadencji Zjazd Sprawozdawczy Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa* – powiedział W. Szewczyk. – *Dziękuję wszystkim za współpracę i życzę ponownego wyboru na kolejną kadencję.*

Dla wszystkich delegatów w związku z końcem IIII kadencji zostały przygotowane pamiątkowe dyplomy z podziękowaniem oraz medale LOIIB.

Po wyborze prezydium XII Zjazdu Sprawozdawczego LOIIB, na czele którego stanął Janusz Iberszer, głos zabrali zaproszeni goście. W swoich wystąpieniach podkreślali dobrą współpracę z lubelskim samorządem zawodowym, jego wpływ na umacnianie roli inżyniera budownictwa oraz postrzeganie zawodu inżyniera przez społeczeństwo.

Andrzej Roch Dobrucki prezes PIIB omówił działalność PIIB w 2012 r. ze szczególnym uwzględnieniem działań legislacyjnych podejmowanych w minionym roku.

Obrady XII Zjazdu LOIIB

Od lewej stoją: Joanna Gieroba, Franciszek Ząbek, Zenon Misztal, Henryk Korczewski, Wojciech Budzyński i Andrzej Roch Dobrucki

– *Wiele się działo w sferze uregulowań prawnych mających bezpośredni wpływ na funkcjonowanie naszej izby oraz całej branży budowlanej* – zauważył prezes PIIB. – *Propozycje zmian legislacyjnych miały istotny wpływ na działanie i przyszłość budownictwa oraz polskiej gospodarki.*

W związku ze zjazdami sprawozdawczo-wyborczymi w przyszłym roku, A. R. Dobrucki podkreślił, że decyzje, które zostaną podjęte przy wyborze delegatów, są istotne i będą decydować o funkcjonowaniu okręgowych rad oraz Krajowej Rady PIIB w kolejnych latach.

– *Od naszej rozwagi i chęci współdziałania w tym, co robi izba, będzie zależeć w dużej mierze miejsce i rola inżyniera budownictwa w Polsce* – stwierdził prezes PIIB.

Andrzej R. Dobrucki poinformował także zebranych o śmierci Andrzeja Orczykowskiego, dyrektora Krajowego Biura PIIB i poprosił o uczczenie minutą ciszy jego pamięci.

Następnie prezes PIIB i Joanna Gieroba zastępca sekretarza Krajowej Rady PIIB wręczyli Złote i Srebrne Odznaki Honorowe PIIB. Złotą Odznakę Honorową PIIB otrzymali: Henryk Korczewski, Zenon Misztal, Franciszek Ząbek i Wojciech Budzyński. Natomiast Srebrną Odznakę Honorową PIIB wręczono Teresie Stefaniak, Bolesławowi Matejowi, Krzysztofowi Surajowi, Adamowi Lalce oraz Cezaremu Jędrakowi.

Potem delegaci wysłuchali sprawozdania z działalności Okręgowej Rady w 2012 r., które omówił Wojciech Szewczyk przewodniczący Okręgowej Rady LOIIB. Następnie Zbigniew Mitura skarbnik OR LOIIB przedstawił realizację budżetu lubelskiej izby w ubiegłym roku.

Delegaci zapoznali się także ze sprawozdaniami z działalności okręgowych komisji: Kwalifikacyjnej i Rewizyjnej oraz Sądu Dyscyplinarnego i Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. Pozytywnie ocenili działalność organów LOIIB zatwierdzając przedstawione sprawozdania oraz wykonanie budżetu w 2012 r., a następnie udzielili absolutorium Okręgowej Radzie LOIIB.

XII Zjazd Sprawozdawczy uchwalił również budżet LOIIB na rok 2013 oraz przyjął „Program pracy Okręgowej Rady LOIIB na 2013 r.".

ZAPRASZAMY NA SPOTKANIE CZŁONKÓW LOIIB

Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
zaprasza Koleżanki i Kolegów,
członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa
na coroczne spotkanie integracyjno – szkoleniowe,
które odbędzie się 6 lub 7 września 2013 r.

To już po raz siódmy zapraszamy Państwa na spotkanie integracyjno – szkoleniowe organizowane przez Lubelską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa. Jak, co roku czekać będą na Państwa liczne niespodzianki, atrakcyjny program rekreacyjno-rozrywkowy, doskonała zabawa i na pewno niepowtarzalna atmosfera.

Z roku na rok przybywa chętnych do wzięcia udziału w takich spotkaniach, w czasie których można nie tylko porozmawiać o wielu ważnych i trudnych sprawach dotyczących branży budowlanej oraz samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, ale także świetnie się bawić i odreagować trudy dnia codziennego.

Dlatego też serdecznie zapraszamy członków Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa na tegoroczną imprezę!

Spotkanie odbędzie się 6 lub 7 września br. w jednej z miejscowości pod Lublinem.

Wszystkich chętnych, do wzięcia udziału we wrześniowej imprezie LOIIB, na miejsce jej trwania dowiozą autokary z Białej Podlaskiej, Chełma, Lublina, Tomaszowa Lub., Włodawy i Zamościa.

Aby jednak skorzystać z naszej propozycji tak, jak w ubiegłym roku i na takich samych zasadach, musicie Państwo zgłosić swój udział do naszych Koleżanek i Kolegów w biurach terenowych oraz do biura w Lublinie. Musi to nastąpić do **20 sierpnia 2013 r.!**

Szczegółowe informacje dotyczące tegorocznego spotkania będziemy na bieżąco zamieszczać na stronie internetowej Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (www.lub.piib.org.pl) oraz będzie je można uzyskać w biurach terenowych LOIIB.

Czekamy na Państwa zgłoszenia!

Uprzejmie prosimy członków Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, chętnych do wzięcia udziału w spotkaniu integracyjno – szkoleniowym, do zgłoszenia swojego udziału do 20 sierpnia 2013 r. Można to uczynić: osobiście, telefonicznie lub drogą e-mailową na zasadach, jak w ubiegłym roku.

Podajemy kontakty telefoniczne, adresy e-mailowe oraz adresy biur terenowych, gdzie można zgłaszać swój udział we wrześniowym spotkaniu:

Biała Podlaska
ul. Narutowicza 10, pok. nr 2, I piętro
tel. 83 343-60-08; e-mail: biala@lub.piib.org.pl
Biuro otwarte jest: pon.: godz. 11.00–14.00;
śr.: godz. 9.00–13.00;
czw.: godz. 11.00–14.00

Chełm
ul. Podgórze 2, pok. nr 4
tel. 82 563-36-59; e-mail: chelm@lub.piib.org.pl
Biuro otwarte jest: wt.: godz. 9.00–13.00;
śr.: godz. 15.00–18.00;
czw.: godz. 15.00–18.00

Lublin
ul. Bursaki 19
tel. 81 534-78-12; e-mail: lub@piib.org.pl
Biuro otwarte jest: pon., śr., czw., pt: godz. 8.00–16.00;
wtorek: godz. 9.00–17.00

Zamość
Rynek Wielki 6
tel. 84 639-10-28; 84 638-57-31, 84 638-58-08;
e-mail: zamosc@lub.piib.org.pl
Biuro otwarte jest: pon., śr.: godz. 13.00–16.00;
piątek: godz. 12.00–16.00

Tomaszów Lub. i powiat tomaszowski
Bolesław Matej – 602 573 343;
e-mail: bi@matej.pl

Włodawa i powiat włodawski
Józef Kędzierawski – 605 221 607;
e-mail: jkedzierawski@wp.pl

Egzamin na uprawnienia budowlane – maj 2013

17 maja br. rozpoczęła się w Lubelskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa wiosenna sesja egzaminacyjna na uprawnienia budowlane. Do części pisemnej egzaminu przystąpiło 166 osób.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna w miesiącach lutym i marcu dokonała kwalifikacji wniosków na majową sesję egzaminacyjną, złożonych przez kandydatów ubiegających się o uzyskanie uprawnień budowlanych. Łącznie rozpatrzono 166 nowych wniosków, z tego 165 oceniono pozytywnie, zaś jeden negatywnie. Ponadto 24 kandydatów mogło także przystąpić do egzaminu, gdyż przeszli oni pozytywnie kwalifikacje w 2012 roku, lecz nie zaliczyli egzaminu na etapie testowym lub ustnym w ubiegłym roku. Uwzględniając powyższe, egzamin na uprawnienia w majowej sesji mogło zdawać ogółem 189 osób.

W poszczególnych specjalnościach liczby zakwalifikowanych do egzaminu wynosiły:

- w specjalności konstrukcyjno-budowlanej – 72 osoby (w tym 64 test i 8 ustny),
- w specjalności drogowej – 34 osoby (33 test i 1 ustny),
- w specjalności mostowej – 15 osób (14 test i 1 ustny),
- w specjalności instalacyjnej – sanitarnej – 28 osób (27 test i 1 ustny),
- w specjalności instalacyjnej – elektrycznej – 40 osób (39 test i 1 ustny).

Tym razem nie było kandydatów w specjalnościach kolejowej, telekomunikacyjnej i wyburzeniowej , a wniosek kandydata w specjalności architektonicznej został skierowany do OKK w Rzeszowie, z powodu braku gotowości uczestniczenia w komisji egzaminacyjnej członków Lubelskiej Okręgowej Izby Architektów.

Do egzaminu pisemnego, który rozpoczął się o godz. 10.00 w dn. 17 maja br. przystąpiło w LOIIB 166 osób. W Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej przygotowano do testu 31 różnych zestawów(w zależności od specjalności i zakresu ubiegania się zainteresowanych o uprawnienia). Zdało egzamin pisemny 155 osób.

Egzamin pisemny odbył się w lubelskim ośrodku „Etiuda", natomiast egzaminy ustne rozpoczęły się 18 maja br. w siedzibie LOIIB przy ul. Bursaki w Lublinie.

Zakończenie wiosennej sesji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane w LOIIB zaplanowano w dn. 28.05. br.

dr inż. WIESŁAW NUREK

Sekretarz Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB

Specjalność instalacyjna „sanitarna” – w ograniczonym zakresie

Liczne zapytania kierowane do Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa dotyczą uprawnień budowlanych w specjalności instalacyjnej sanitarnej. Dlatego też w kolejnym odcinku naszego cyklu chcemy Państwu przybliżyć problem uprawnień budowlanych specjalności instalacyjnej sanitarnej w ograniczonym zakresie.

Aktami prawnymi – normami określającymi między innymi samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, regulującymi również przyznawanie uprawnień budowlanych w historii naszej państwowości były:

- Rozporządzenie Prezydenta Rzeczpospolitej – o prawie budowlanym i zabudowie z 1928 r. (z mocą ustawy),
- Ustawa Prawo budowlane z 1961 r.,
- Ustawa Prawo budowlane z 1974 r. oraz
- podstawowy i obowiązujący obecnie akt prawny w budownictwie, tj. **ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane** (nowelizowana ponad 50-krotnie) – z wydanymi do nich **aktami wykonawczymi**, które również ulegały zmianom.

Wydane na ich podstawie uprawnienia (w tym w specjalności instalacyjnej tzw. „sanitarnej”) **zachowują nadal swoją ważność**. Zmiany w tym zakresie przepisów i ich interpretacja, stwarza dużo problemów zainteresowanym. Niemożliwe jest w krótkim artykule omówić całość problematyki. Z autopsji i znacznego doświadczenia w tym zakresie wiem, iż najwięcej wątpliwości budzi zakres uprawnień w ograniczonym zakresie. Postaram się przynajmniej w części to omówić. Głównym czynnikiem, który o tym decydował i nadal o tym decyduje, jest przede wszystkim poziom zdobytego wykształcenia. Z oczywistych względów pominę omówienie regulacji w tym zakresie rozporządzenia z 1928 r.

Ustawa **Prawo budowlane z 1961 r.** wprowadziła podział budownictwa na: **powszechne i specjalne**. W budownictwie powszechnym nadawano m.in. uprawnienia w specjalności – **instalacje i urządzenia sanitarne**. Osoba posiadająca takie uprawnienia, tj. **w ograniczonym zakresie – nie może projektować, kierować robotami, ich nadzorować, sprawdzać, jeżeli są uznane jako skomplikowane**.

Zgodnie z **§1 ust. 5** stosownego aktu wykonawczego do w/w ustawy z dnia 10.09.1962 r. – w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym do w/w ustawy, w tym przypadku należało rozumieć, iż **„skomplikowanymi instalacjami i urządzeniami sanitarnymi”** są:

1) instalacje i urządzenia sanitarne w obiektach budowlanych z pomieszczeniami zaliczanymi do I i II kat. niebezpieczeństwa pożarowego w rozumieniu przepisów techniczno-budowlanych,
2) instalacje i urządzenia: ogrzewania wodnego systemu zamkniętego, ogrzewania parowego o temp. powyżej 115° C, wszelkiego ogrzewania przez promieniowanie, ogrzewania zdalaczynnego obsługiwanego przez kotłownie, kotłownie wodne i parowe niskiego ciśnienia o wydajności powyżej 400 000 kcal/h oraz wszelkiego typu węzły cieplne, instalacje i urządzenia pełnej i częściowej klimatyzacji oraz instalacje i urządzenia wentylacji o mechanicznym pobudzaniu, obsługującej pomieszczenia o różnym przeznaczeniu,
3) instalacje i urządzenia gaśnicze przeciwpożarowe, z wyjątkiem instalacji kranów (zaworów) przeciwpożarowych wodnych, nie wymagających specjalnej obsługi,
4) instalacje i urządzenia hydroforowe i przepompownie o wydajności ponad 1,5 l/sek., lokalne oczyszczalnie wody i ścieków niezaliczane do budownictwa specjalnego, instalacje i urządzenia wodociągowe oraz kanalizacji zewnętrznej na terenie nieruchomości o powierzchni przekraczającej 2 ha.,
5) instalacje gazowe o ciśnieniu powyżej 0,03 atm. nadciśnienia.

Budownictwo specjalne wymaga omówienia przy innej specjalności (np. drogowej, hydrotechnicznej) mimo, iż dotyczy również w części branży „sanitarnej”.

Ustawa Prawo budowlane z 1974 r. zniosła obowiązek zdawania egzaminów. Stwierdzano decyzjami wojewodów – przygotowanie zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (m.in.: projektowania, kierowania robotami budowlanymi) na podstawie dokumentów potwierdzających stosowne wykształcenie i odbytą praktykę. Zgodnie z aktem wykonawczym do w/w ustawy, tj. rozp. MGT i OŚ z dnia 20.02.1975 r. – w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (ze zm.), osoby posiadające uprawnienia w ograniczonym zakresie w specjalności instalacyjno-inżynieryjnej w zakresie – instalacji sanitarnych – obejmującej sieci, instalacje wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe i cieplne oraz (po zmianie rozp.13.01.1989 r.) klimatyzacyjno-wentylacyjne – „o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych i schematach technicznych”, mogą tylko w tym zakresie je wykonywać.

Rozwiązania takie stanowiły: systemy rozwiązań instalacyjnych, których sposób zaprojektowania określały jednoznacznie polskie lub branżowe normy, przepisy techniczno – budowlane, decyzje wydane na podstawie art.12 Prawa budowlanego lub ogólnie znane opracowania jednostek i placówek naukowych, naukowo-badawczych lub badawczo-rozwojowych. Podejmowanie się takich zadań jest zgodne z prawem. Precyzyjne ustalenie zakresu uprawnień z tego okresu jest możliwe, wyłącznie na podstawie zapisu zawartego w decyzji wojewody, wydanej na podstawie potwierdzonej odbytej praktyki zawodowej.

Od 1995 r. wydawane uprawnienia budowlane w ograniczonym zakresie w specjalności instalacyjnej w zakresie: sieci, instalacji i urządzeń: wodociągowych i kanalizacyjnych, cieplnych, wentylacyjnych i gazowych – stanowią podstawę do projektowania lub kierowania budową i robotami budowlanymi przy wykonywaniu instalacji wraz z przyłączami (z wyłączeniem przyłączy gazowych) w budownictwie jednorodzinnym i zagrodowym oraz innych budynków o kubaturze do 1000 m^3 i prostej funkcji technologicznej takich, jak: magazyny, niewielkie obiekty handlowe, warsztaty rzemieślnicze, wydane na podstawie wielokrotnie zmienianej ustawy Prawo budowlane z 1994 r. i stosownych aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie.

Odkąd izby przejęły wydawanie uprawnień, zakres ich jest dokładniej określany w uprawnieniach, co stanowi dostateczną informację dla ich posiadacza.

mgr inż. WIESŁAW BOCHEŃCZYK

Dziś i jutro komunikacji Lubelszczyzny

15 marca 2013 r. w czasie odbywających się w Lublinie Targów Budowlanych „LUBDOM 2013" odbyła się konferencja pt. „Infrastruktura komunikacyjna województwa lubelskiego – dziś i jutro" zorganizowana przez Lubelską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa i Targi Lublin S.A. pod patronatem Marszałka Województwa Lubelskiego i Prezydenta m. Lublin.

Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa i Targi Lublin S.A. zorganizowały w pierwszy dzień trwania Targów Budowlanych „LUBDOM 2013" konferencję pt. „Infrastruktura komunikacyjna województwa lubelskiego – dziś i jutro". Jej uczestnicy mogli zapoznać się z realizowanymi obecnie oraz planowanymi, najważniejszymi inwestycjami komunikacyjnymi Lubelszczyzny.

Obrady rozpoczął Jacek Sobczak, członek Zarządu Województwa Lubelskiego, który wygłosił referat poświęcony rozwojowi infrastruktury komunikacyjnej w świetle „Strategii Rozwoju Województwa Lubelskiego na lata 2014–2020". Omówił plany inwestycyjne Lubelszczyzny, przybliżył trudności, z jakimi władze województwa spotykają się przy realizacji wytyczonych zadań oraz przedstawił możliwości realizacyjne wybranych projektów.

O propozycji sieci dróg w Lublinie i studium, które zostało przygotowane w związku z próbami usprawnienia komunikacji miejskiej, mówił Andrzej Brzeziński z Politechniki Warszawskiej, autor „Studium komunikacyjnego miasta Lublin". Studium ma stanowić bazę dla realizacji projektów zmian w układzie drogowym Lublina. Jednym z wyznaczników porządkowania systemu komunikacyjnego w mieście będzie tworzenie przywilejów dla komunikacji zbiorowej. Opracowanie składa się z dwóch części: studium komunikacyjnego i koncepcji organizacji ruchu w obszarze centralnym. Uwzględnione w nim zostały propozycje zgłaszane podczas konsultacji społecznych.

– *W Lublinie można zauważyć ciągłość planowania systemu transportowego. Brakuje jednak tras obwodowych. Miasto ma także gęstą sieć komunikacji zbiorowej i trzeba ją usprawnić* – mówił Andrzej Brzeziński.

Następnie temat komplementarności systemów transportowych, ciekawie przedstawił wszystkim uczestnikom konferencji Jerzy Ekiert.

O drogach szybkiego ruchu na Lubelszczyźnie i różnych aspektach ich realizacji referowali: Marian Nagórny, Piotr Jońca i Marek Żmijan. Duże zainteresowanie wzbudził temat strategii rozwoju ITS na drogach krajowych województwa lubelskiego. – *Zastosowanie systemów ITS nie jest zarezerwowane tylko dla transportu drogowego. Wykorzystanie informacji i technologii komunikacyjnych transportu (ITC) odbywa się także w innych gałęziach transportowych takich, jak transport lotniczy, kolejowy i wodny* – wskazywał M. Żmijan, który omówił środki zarządzania ruchem, wprowadzane na drogach krajowych województwa lubelskiego oraz strategie wdrażania systemów ITS.

Inwestycje drogowe realizowane przez Zarząd Dróg Wojewódzkich w Lublinie omówił Andrzej Gwozda, natomiast o liniach kolejowych Lubelszczyzny – dziś i jutro, mówił Zygmunt Grzechulski.

– *W ramach poprawy stanu infrastruktury w latach 2010–2012 wykonano naprawy inwestycyjne torów i mostów na większości linii kolejowych* – podkreślił Z. Grzechulski. – *Plany na przyszłość to m.in. naprawa linii nr 7 na odcinku Warszawa – Lublin, kolej aglomeracyjna Lublina, rewitalizacja odcinka Lubartów – Parczew, dalsza rewitalizacja linii nr 68 odcinka Lublin – Rozwadów z elektryfikacją oraz most kolejowy we Włodawie.*

Konferencja i podjęte przez organizatorów tematy cieszyły się dużym zainteresowaniem. Uczestnicy obrad mogli także wymieniać swoje uwagi z prelegentami oraz wyjaśniać nurtujące ich problemy.

(ELLE)

Uczmy się bezpieczeństwa na budowie!

24 kwietnia br. w siedzibie Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Lublinie odbył się międzyszkolny etap „Konkursu wiedzy o bhp w budownictwie" zorganizowany dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych o profilu budowlanym. Organizatorami konkursu byli Okręgowy Inspektorat Pracy Państwowej Inspekcji Pracy w Lublinie, Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, Kuratorium Oświaty w Lublinie oraz Lubelska Rada ds. Bezpieczeństwa Pracy w Budownictwie.

Praca w budownictwie niesie ze sobą bardzo dużą liczbę zagrożeń. Związane jest to z licznie występującymi nieprawidłowościami, co w konsekwencji przyczynia się do wysokiego wskaźnika wypadkowości. Dlatego tak ważne jest szerzenie wiedzy o bezpieczeństwie i higienie pracy wśród uczniów szkół budowlanych, przyszłych pracowników branży budowlanej. Tegoroczny konkurs był czwartą edycją. Cieszy się on z roku na rok coraz większą frekwencją.

– *Celem konkursu jest popularyzowanie wiedzy z zakresu bhp wśród młodzieży szkół ponadgimnazjalnych uczących się w zawodach budowlanych, przyszłych pracowników i kadry budownictwa* – stwierdziła **Anna Smolarz** nadinspektor pracy w Okręgowym Inspektoracie Pracy PIP w Lublinie, kierująca sekcją budowlaną**.**

Konkurs przebiegał w dwóch etapach: I etap – szkolny oraz II etap – międzyszkolny (wojewódzki). Do konkursu międzyszkolnego zostało zakwalifikowanych 27 uczniów ze szkół o profilu budowlanym z całego województwa lubelskiego.

Konkurs wojewódzki składał się natomiast z części teoretycznej, w której każdy uczestnik odpowiadał na 30 pytań testowych oraz praktycznej, w czasie której wykonywał jedno, losowo wybrane, zadanie. Komisja konkursowa, składająca się z przedstawicieli organizatorów, po ocenieniu obydwu części, wyłoniła tegorocznych laureatów. Podkreślano wysoki poziom wiedzy, zarówno teoretycznej, jak i praktycznej, zaprezentowany przez uczestników konkursu.

– *Jestem bardzo zbudowany nie tylko wiedzą i umiejętnościami, jakimi wykazała się młodzież w konkursie, ale przede wszystkim tym, że zdają sobie sprawę z wagi przestrzegania bhp na budowach* – podkreślał **Włodzimierz Biaduń** szef lubelskiego OIP.

Tegoroczni laureaci zostali uhonorowani nagrodami ufundowanymi przez organizatorów, które będą mogli wykorzystać w pracy zawodowej.

(ELLE)

LAUREACI „KONKURSU WIEDZY O BHP W BUDOWNICTWIE"

I miejsce

» **Maciej Górski** – Zespół Szkół im. Króla K. Jagiellończyka w Łęcznej

II miejsce

» **Rafał Flis** – Zespół Szkół Budowlanych i Ogólnokształcących im. J. Dechnika w Biłgoraju

III miejsce

» **Dominik Grzegorczyk** – Zespół Szkół Budowlanych nr 2 im. E. Kwiatkowskiego w Lublinie

» **Konrad Sutryk** – Technikum Zakładu Doskonalenia Zawodowego w Parczewie

Niekoniecznie chciałabym wszystko zmieniać...

Rozmowa z Henryką Danutą Stryczewską dziekanem Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej

W tym roku akademickim, czyli 2012/2013 pełni Pani funkcję dziekana Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Jest Pani pierwszą kobietą piastującą to prestiżowe stanowisko na wydziale. Jak się Pani czuje w tej roli?

– Jestem przede wszystkim dumna z tego, że zostałam dziekanem. Starałam się o to stanowisko 8 lat temu i nie udało mi się. Dlatego też było to dla mnie naturalne, że powinnam spróbować jeszcze raz. Jestem absolwentką tej uczelni. 42 lata temu postawiłam pierwsze kroki w tym budynku i wtedy nawet przez myśl mi nie przeszło, że będę dziekanem w mojej uczelni.

Czuję także dużą odpowiedzialność zwłaszcza, że właśnie na te kierunki, typowo inżynierskie, niestety studentów ubywa i czasy są coraz trudniejsze. Chciałabym również podkreślić, że zawsze mogę liczyć na wsparcie moich kolegów z wydziału.

Z jakimi planami obejmowała Pani stanowisko dziekana Wydziału Elektrotechniki i Informatyki? Co chciałaby Pani zmienić na wydziale?

– Niekoniecznie chciałabym wszystko zmieniać. Chcę zachować pewną ciągłość moich poprzedników i to, co było dobre. Rewolucja u nas nie jest potrzebna. Chciałabym natomiast pracować na rzecz podniesienia kategorii naukowej naszego wydziału. Przez lata byliśmy w I kategorii, ale kilka lat temu spadliśmy w rankingach prowadzonych dla wydziałów elektrotechniki i informatyki. Oznacza to także mniejsze finansowanie na tzw. działalność statutową i dlatego uznałam to za najważniejszą sprawę.

Wydział ocenia się głównie poprzez prowadzone badania, zamieszczane w czasopismach publikacje, które mają zasięg nie tylko regionalny, ale też krajowy oraz międzynarodowy. W poprzednich ocenach plasowaliśmy się dość wysoko i jesteśmy nadal wiodącym wydziałem Politechniki Lubelskiej. Niestety, w związku ze zmianami, jakich dokonano w programach nauczania na uczelniach wyższych oraz towarzyszącymi im regulacjami, dotyczącymi ocen pracy wydziału, nie udało nam się utrzymać poprzedniej kategorii. Podobne sytuacje zaistniały na innych uczelniach, na przykład na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej.

Planujemy także podnieść potencjał dydaktyczny naszego wydziału poprzez m.in. uruchomienie nowych kierunków i dodatkowych studiów podyplomowych oraz wprowadzenie nowych specjalności. Chcemy, na przykład otworzyć nowy kierunek kształcenia – energetykę i byłby to kierunek międzywydziałowy, zajmujący się także energetyką odnawialną. Potrzeba utworzenia takiego kierunku wynika ze współczesnych realiów i budzi duże zainteresowanie.

Planujemy również nadawać naszym studentom na I stopniu studiów uprawnienia SEP. Podjęliśmy już odpowiednie działania wspólnie ze Stowarzyszeniem Elektryków Polskich Oddział Lublin. Chcielibyśmy, aby wszyscy studenci kończący studia inżynierskie otrzymywali uprawnienia w zakresie pomiarów i eksploatacji do 1 kV. Dzięki zaangażowaniu i wsparciu moich kolegów z SEP sądzę, że nam się to uda.

Co można uczynić, aby podwyższyć kategorię wydziału?

– Zachęcamy nasze koleżanki i kolegów do zamieszczania swoich publikacji w prestiżowych czasopismach. Zaktywizowaliśmy

też pomoc naszym koleżankom i kolegom, mającym zaawansowane prace naukowe, aby do 30 września br. – daty, od której będą obowiązywać nowe procedury, dotyczące nadawania doktoratów, jak i habilitacji – udało im się złożyć wymaganą dokumentację do Centralnej Komisji do Spraw Tytułów i Stopni Naukowych.

Duże nadzieje pokładamy w studiach doktoranckich, które u nas funkcjonują oraz w studenckiej wymianie zagranicznej. Nasz wydział prowadzi aktywną współpracę zagraniczną z uczelniami z krajów Unii Europejskiej, z byłego bloku wschodniego, a także z Japonią, Chinami czy Koreą. Obecnie na naszym wydziale przebywa ponad 50 studentów z Turcji i Hiszpanii w ramach realizowanego międzynarodowego programu Erasmus. Współpracujemy także z uczelniami z Białorusi, Ukrainy, Rosji i Kazachstanu. Planujemy od przyszłego roku akademickiego uruchomić nowy program nauczania dla II stopnia kształcenia, którego uczestnicy będą otrzymywali podwójny dyplom magistra inżyniera zarówno u nas, jak i w macierzystej uczelni. Stosowne rozmowy są już prowadzone z przedstawicielami uczelni białoruskich i ukraińskich.

Mamy nadzieję, że podejmowane przez nas działania przyczynią się do podwyższenia obecnej kategorii B wydziału do kategorii A. Gdy tylko objęłam stanowisko dziekana, na wydziale została przeprowadzona tzw. akredytacja instytucjonalna przez Polską Komisję Akredytacyjną. Sprawdzano, czy mamy przygotowane programy nauczania stosownie do wymagań tzw. Krajowych Ram Kwalifikacji. W tym zakresie wszystko było w porządku. Wydział nie ma natomiast zatwierdzonej jeszcze strategii, chociaż mamy już jej projekt, a na uczelni trwają prace zmierzające do jej zatwierdzenia. Nie mamy jeszcze w pełni opracowanego wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, który jest związany z ankietyzacją studentów, hospitacją pracowników, sprawdzaniem i doskonaleniem programów nauczania do potrzeb pracodawców i gospodarki opartej na wiedzy. To są wyzwania, którym musimy sprostać w najbliższym czasie. Liczymy także na lepsze niż 4 lata temu wyniki oceny parametrycznej, której podlegają wszystkie jednostki podstawowe uczelni i instytutów badawczych w Polsce, a która aktualnie trwa. Wyniki będą znane za kilka miesięcy.

Od 2004 r. pełni Pani także funkcję dyrektora Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Jak udaje się Pani łączyć te obydwie funkcje?

– Często takie zapytanie kierowane jest do kobiet, jak im się udaje łączyć obie funkcje, a przecież mężczyźni też tak pracują. Profesor na uczelni prawie zawsze kieruje zakładem, katedrą lub instytutem. Ja mam bardzo dobrze zorganizowany zespół współpracowników, z którymi mogę wiele osiągnąć. Staram się również pomagać młodym pracownikom, aby mogli awansować i zdobywać kolejne stopnie naukowe. Co tydzień w każdy wtorek spotykamy się z pracownikami naukowo–dydaktycznymi instytutu oraz doktorantami i omawiamy wszystkie sprawy związane z naszymi badaniami, zadaniami dydaktycznymi oraz organizacyjnymi. Oczywiście, na moją pomoc zawsze mogą liczyć wszyscy pracownicy wydziału.

Odwiedzając wydział trudno nie odnotować, że studiuje na nim przytłaczająca liczba mężczyzn. Ile kobiet u Państwa studiuje i czy mogą liczyć na jakieś preferencje?

– Obecnie na wydziale studiuje na wszystkich stopniach kształcenia i kierunkach studiów prawie 1700 studentów, w tym około 90 kobiet. Wśród pracowników naukowo–dydaktycznych na 115 jest 18 kobiet. Te statystyki poprawia nieco kierunek informatyka.

Nasze studentki nie muszą liczyć na jakieś preferencje. Są to dobre, aktywne studentki. Zakładają i uczestniczą w działalności kół naukowych, pracują w samorządzie studenckim. Każdemu natomiast może zdarzyć się lepszy lub gorszy egzamin i sądzę, że w takich przypadkach należy liczyć na wyrozumiałość egzaminującego, ale ta wyrozumiałość dotyczy w jednakowym stopniu studentek i studentów.

Głośno mówi się o niżu demograficznym i możliwości braku zainteresowania ze strony młodych ludzi studiami, tym bardziej na tak trudnym wydziale, jak Wydział Elektrotechniki i Informatyki. Czy wobec tego nie obawia się Pani braku zainteresowania i tym samym mniejszej liczby studentów?

– Jest to istotny problem, który stoi przed wieloma wydziałami uczelni technicznych. U nas informatyka i stałe zainteresowanie tym kierunkiem sprawia, że na razie nie odczuwamy niżu demograficznego i mniejszej liczby studentów. Spodziewamy się, że sytuacja ta może ulec zmianie. W tym roku akademickim przyjęliśmy na informatykę ponad 100 osób i ponad 200 – na elektrotechnikę. Obserwując bacznie sytuację na rynku oraz poziom wiedzy, z jaką „przychodzą" do nas absolwenci szkół średnich, planujemy uruchomić tzw. zajęcia wyrównawcze z matematyki, fizyki, podstaw informatyki i teorii obwodów elektrycznych, aby pomóc młodym ludziom odnaleźć się na I roku studiów. Zdarza się bowiem, że z powodu braków z zakresu matematyki i fizyki, trudno przyswoić sobie wiedzę z przedmiotów kierunkowych i nawet 40% osób rezygnuje ze studiów na naszym wydziale lub przenosi się na inny kierunek.

Pracujemy także nad pozyskaniem studentów zagranicznych i w związku z tym, planujemy uruchomienie studiów w języku angielskim na I i II stopniu kształcenia. Ja przez rok pracowałam w Japonii i prowadziłam zajęcia w języku angielskim. Widziałam, jakie było nimi zainteresowanie. Japończycy doceniają to, że nie tylko mogą się dużo dowiedzieć, ale również doskonalić język angielski. Obecne realia na rynku pracy zmuszają także naszych studentów do rozwijania się i systematycznego poszerzania wiedzy.

Jest Pani absolwentką Politechniki Lubelskiej i od początku Pani kariera zawodowa związana jest z tą uczelnią. Czy ma to jakiś wpływ na postrzeganie przez Panią lubelskiej uczelni?

– Oczywiście. Kieruje mną i sentyment, i lokalny patriotyzm, chociaż nie jest to teraz modne określenie. Urodziłam się w Lublinie i chcę dla tego miasta oraz uczelni pracować. Z sympatią wspominam moje lata studenckie, następnie pracę na wydziale, do którego zostałam bardzo ciepło przyjęta. Wspominam pracę w katedrze, kiedy kierował nią prof. Tadeusz Janowski potrafiący zbudować bardzo przyjazne relacje wśród pracowników. Obecnie także staramy się, aby były to nie tylko więzi zawodowe, bowiem w pracy spędzamy przecież prawie połowę życia.

Co chciałaby Pani usłyszeć po 4 latach kadencji na stanowisku dziekana Wydziału Elektrotechniki i Informatyki?

– …chyba prośbę, abym kandydowała na następną kadencję. Będzie to, bowiem znaczyło, że udało mi się coś zrealizować z tych składanych na początku kadencji deklaracji i obietnic.

Dziękuję za rozmowę

URSZULA KIELLER-ZAWISZA

Prof. dr hab. inż. Henryka Danuta Stryczewska

Urodzona w Lublinie, absolwentka Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej, w której przechodziła kolejne szczeble kariery naukowo-dydaktycznej, od asystenta stażysty w 1976 r. do profesora zwyczajnego w 2011 r. W tym czasie odbyła dwa długoterminowe staże naukowe: w 1991 – półroczny staż po doktoracie w Uniwersytecie La'Sapienza w Rzymie, oraz od X 2003 r. do IX 2004 r. – jako profesor wizytujący w Uniwersytecie Kumamoto w Japonii. Od 2004 r. jest dyrektorem Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL, a w kadencji 2012–2016 została wybrana dziekanem Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. Główne obszary działalności naukowo-badawczej obejmują: techniki i reaktory plazmowe i ich układy elektrycznego zasilania, zastosowania plazmy generowanej wyładowaniami elektrycznymi w procesach ochrony środowiska, energetyce, sterylizacji i dezynfekcji, a także wykorzystania energii słonecznej do zasilania urządzeń wyładowczych. Jest współtwórczynią opatentowanych i zastosowanych w praktyce układów zasilania reaktorów plazmowych ze ślizgającym się wyładowaniem łukowym.

Jest skarbnikiem OL Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej PTETiS, wiceprezesem OL Stowarzyszenia Elektryków Polskich SEP, członkiem stowarzyszenia IEEE – Women in Engineering. Kieruje Komisją Chemii Plazmy Niskotemperaturowej OL PAN.

Autorka bądź współautorka ponad 200 publikacji i opracowań naukowych, w tym 4 monografii, 5 patentów, 50 publikacji w wydawnictwach recenzowanych, 70 prac konferencyjnych, ponad 20 raportów z prac naukowo-badawczych i projektów technicznych niepublikowanych. Wypromowała 4 doktorów oraz ponad 120 inżynierów i magistrów inżynierów. Działalność inżynierska obejmuje współautorstwo 5 patentów.

Nagrodzona m.in. srebrną odznaką PTETiS, złotą odznaką SEP i odznaczeniami państwowymi: Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Sprawozdanie z działalności Okręgowej Rady LOIIB za rok 2012

I. INFORMACJE OGÓLNE

W 2012 roku Rada LOIIB działała w 16 osobowym składzie:

Prezydium Rady

1. ***Wojciech Szewczyk*** – przewodniczący,
2. ***Tadeusz Cichosz*** – I wiceprzewodniczący,
3. ***Janusz Iberszer*** – II wiceprzewodniczący,
4. ***Joanna Gieroba*** – III wiceprzewodniczący,
5. ***Jan Ludwik Ziółek*** – sekretarz,
6. ***Zbigniew Mitura*** – skarbnik,
7. ***Tomasz Grzeszczak*** – członek,
8. ***Janusz Wójtowicz*** – członek Prezydium.

Członkowie Rady

1. ***Romuald Czekalski,***
2. ***Władysław Król,***
3. ***Bolesław Matej,***
4. ***Andrzej Mroczek,***
5. ***Ryszard Siekierski,***
6. ***Teresa Stefaniak,***
7. ***Zbigniew Szcześniak,***
8. ***Franciszek Ząbek.***

Członkowie LOIIB działający w organach krajowych PIIB III – kadencji

1. ***Joanna Gieroba*** – z-ca sekretarza Krajowej Rady,
2. ***Zbigniew Mitura*** – członek Krajowej Rady,
3. ***Władysław Król*** – członek Krajowego Sądu Dyscyplinarnego.

Ponadto nasi członkowie uczestniczą w pracach następujących Komisji PIIB

1. ***Tadeusz Cichosz*** – Komisja Uchwał i Wniosków,
2. ***Andrzej Pichla*** – Komisja Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego,
3. ***Zbigniew Szcześniak*** – Komisja Prawno-Regulaminowa.

NASZA IZBA W LICZBACH

Według stanu na dzień 31.12.2012 roku w lubelskiej izbie zarejestrowanych było 7407 członków, w tym 6095 osób to członkowie czynni.

Ilość członków LOIIB w poszczególnych branżach:

- konstrukcyjno-budowlana BO – 2844 członków (46,66%),
- instalacje sanitarne IS – 1143 członków (18,75%),
- instalacje elektryczne IE – 1046 członków (17,16%),
- drogowa BD – 615 członków (10,09%),
- wodno-melioracyjna WM – 118 członków (1,94%),
- mostowa BM – 97 członków (1,59%),
- kolejowa BK – 137 członków (2,25%),
- telekomunikacyjna BT – 93 członków (1,53%),
- wyburzeniowa – 2 członków (0,03%).

W 2012 roku przybyło 244 nowych członków.

Obsługa organizacyjna, administracyjna i finansowa realizowana jest przez biuro izby zatrudniające na dzień 31.12.2012 roku – 9 osób. Dodatkowo działają 3 biura terenowe w Białej Podlaskiej, Chełmie i Zamościu, w których obsługę prowadzą 3 osoby.

W biurze izby funkcjonuje biblioteka, zawierająca wydawnictwa techniczne, czasopisma branżowe i płyty CD z referatami z konferencji technicznych. Dysponujemy także bazą norm.

Izba posiada stronę internetową: **www.lub.piib.org.pl**, na której zamieszczone są informacje o strukturze i działalności bieżącej LOIIB, aktualności oraz druki do pobrania.

II. PROGRAM PRACY OKRĘGOWEJ RADY LOIIB NA 2012 ROK

Uchwałą nr 210/12 przyjęto Program pracy Okręgowej Rady LOIIB na rok 2012. Program zawierał 8 zadań do realizacji. Tematycznie zadania obejmowały:

1. Realizację programu szkoleń dla członków LOIIB w 2012 roku.
2. Przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego i egzaminów na uprawnienia budowlane.
3. Organizację XI Zjazdu Sprawozdawczego LOIIB.
4. Realizację uchwał i wniosków z XI Zjazdu Sprawozdawczego LOIIB.
5. Koordynację pracy zespołów problemowych działających w LOIIB:
   - ds. zakupów, zlecania dostaw i świadczenia usług na rzecz LOIIB,
   - ds. współpracy z krajami UE i świadczenia usług transgranicznych,
   - prawno-regulaminowego,
   - ds. doskonalenia zawodowego i szkoleń,
   - ds. interpretacji uprawnień budowlanych.
6. Organizację uroczystego spotkania członków LOIIB z okazji Dnia Budowlanych i Jubileuszu X-lecia LOIIB.
7. Kontynuację współpracy z samorządami zawodowymi, terenowymi i Stowarzyszeniami NOT, PTM, TL, LKB i PIP.
8. Wydawanie biuletynu „Lubelski Inżynier Budownictwa".

W 2012 roku odbyły się 4 posiedzenia Okręgowej Rady oraz 7 posiedzeń Prezydium Okręgowej Rady LOIIB. W ww. okresie Rada podjęła 757 uchwał, zaś Prezydium podjęło 5 uchwał. Podejmowane uchwały realizowane były na bieżąco i w terminach określonych odpowiednimi harmonogramami.

REALIZACJA PROGRAMU SZKOLEŃ DLA CZŁONKÓW LOIIB W 2012 ROKU

Jednym z podstawowych zadań samorządu zawodowego jest organizacja sesji szkoleniowych mających na celu podnoszenie kwalifikacji zawodowych i poziomu wiedzy oraz dokształcanie członków LOIIB. Realizacją tego zadania zajmował się powołany w izbie Zespół ds. doskonalenia zawodowego i szkoleń. W roku 2012 podjęto współpracę z firmami i innymi podmiotami: Małopolskie Towarzystwo Ornitologiczne, Visbud, MC Bauchemie, Spółka Inżynierów SIM Sp. z o. o., Wavin, Rabbit, Stowarzyszenie Na Rzecz Systemów Ociepleń, Okap, MIWI-Urmet, Lanster, OIP Lublin, Danfoss, Orgbud, a także z osobami fizycznymi będącymi wykładowcami na tych szkoleniach. Szkolenia odbywały się w Lublinie, Białej Podlaskiej, Chełmie i Zamościu i miały charakter branżowy.

W roku 2012 przeprowadzono 67 różnych szkoleń dla członków LOIIB, w których uczestniczyło łącznie 1472 osoby. Liczba przeszkolonych w poszczególnych branżach przedstawia się następująco:

- branża ogólnobudowlana – 32 szkolenia, 862 osoby przeszkolone,
- branża sanitarna – 5 szkoleń,185 osób przeszkolonych,
- branża elektryczna – 18 szkoleń, 246 osób przeszkolonych,
- branże: sanitarna i elektryczna połączone – 5 szkoleń, 48 osób przeszkolonych
- branża drogowa – 7 szkoleń, 131 osób przeszkolonych.

W okresie sprawozdawczym w konferencjach i seminariach ogólnopolskich uczestniczyło 11 członków LOIIB, natomiast w szkoleniach organizowanych dla członków organów przez PIIB uczestniczyło 26 osób.

PRZEPROWADZENIE POSTĘPOWANIA KWALIFIKACYJNEGO I EGZAMINÓW NA UPRAWNIENIA BUDOWLANE

W 2012 roku Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna LOIIB przygotowała i przeprowadziła dwie sesje egzaminacyjne: w maju oraz na przełomie listopada i grudnia. Uprawnienia budowlane nadano ogółem 327 osobom. W poszczególnych branżach przedstawia się to następująco:

- architektoniczna – 5 osób,
- konstrukcyjno-budowlana – 88 osób,
- instalacyjna/sanitarna – 94 osoby,
- instalacyjna/elektryczna – 66 osób,
- drogowa – 50 osób,
- mostowa – 21 osób,
- telekomunikacyjna – 1 osoba,
- kolejowa – 2 osoby.

Szczegółowe informacje na temat organizacji i przebiegu sesji egzaminacyjnych, zawiera Sprawozdanie z działalności Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej LOIIB za rok 2012.

ORGANIZACJA XI ZJAZDU SPRAWOZDAWCZEGO LOIIB

W dniu 13 kwietnia 2012 roku został zorganizowany XI Jubileuszowy Zjazd Sprawozdawczy LOIIB. W obradach zjazdu uczestniczyło 68 uprawnionych do głosowania delegatów oraz goście. Frekwencja wyniosła 71,58%. Był to trzeci Zjazd III kadencji. Na Zjeździe byli obecni zaproszeni goście reprezentujący KR PIIB, wojewódzkie organy administracji budowlanej, samorząd zawodowy i stowarzyszenia naukowo-techniczne. Obrady przebiegały zgodnie z przyjętym porządkiem.

Koszt organizacji XI Zjazdu zamknął się kwotą 18 000 zł.

REALIZACJA WNIOSKÓW Z XI ZJAZDU SPRAWOZDAWCZO–WYBORCZEGO LOIIB

W czasie obrad XI Zjazdu Sprawozdawczego LOIIB delegaci rozpatrzyli 16 uchwał. W wyniku głosowania przyjęto 15 uchwał dotyczących spraw formalnych, organizacyjnych i gospodarki finansowej, jedna uchwała dotycząca wzrostu składki na krajową okręgową izbę została odrzucona. Wszystkie przyjęte na Zjeździe uchwały zostały zrealizowane.

Pod obrady Zjazdu wpłynęło 6 wniosków. W wyniku głosowania 4 wnioski zostały przyjęte, a 2 wnioski zostały odrzucone.

Wnioski nr 1/Z, 2/Z i 3/Z złożone przez Okręgową Komisję Rewizyjną LOIIB dotyczące:

- zatwierdzenia realizacji budżetu LOIIB za 2011 rok,
- udzielenia absolutorium dla Okręgowej Rady LOIIB za 2011 rok,
- pokrycia powstałego deficytu w wysokości 68 399,58 zł z wpływów roku 2012,

zostały zrealizowane przez podjęcie uchwał zjazdowych nr 8/Z/12 i 13/Z/12 i 14/Z/12.

Wniosek nr 5.1/Z – złożony przez delegata Kazimierza Imbora, który wnioskował, by objąć patronatem LOIIB Krajowy Zjazd Młodych PZITB (około 80 osób), który odbędzie się w dniach 11–13 maja 2012 roku w Lublinie został skierowany do realizacji przez Prezydium Okręgowej Rady. Wniosek ten został zrealizowany. Izba objęła patronatem ww. uroczystość, udostępniła na czas jej trwania roll-up prezentujący LOIIB oraz przekazała dla uczestników Zjazdu materiały izbowe, tj. proporczyki, notatniki, długopisy i reklamówki z logo izby oraz ostatni numer biuletynu „Lubelski Inżynier Budownictwa".

KOORDYNOWANIE PRACY ZESPOŁÓW PROBLEMOWYCH DZIAŁAJĄCYCH W LOIIB

Zespół ds. zakupów, zlecania dostaw i świadczenia usług na rzecz LOIIB

Zespół powołany przez Prezydium Okręgowej Rady LOIIB, uchwałą nr 03/P/10 z dnia 11.05.2010 roku w składzie:

1. *Zbigniew Mitura* – przewodniczący,
2. *Jan Ludwik Ziółek*,
3. *Arkadiusz Koralewski*,
4. *Wojciech Boryc* – prawnik.

W dniach 10 maja i 22 października 2012 roku odbyły się dwa posiedzenia Zespołu. Na tych posiedzeniach omawiano sprawę wyboru ofert na wykonanie robót budowlanych związanych z siedzibą biura LOIIB przy ul. Bursaki 19 w Lublinie: remont II piętra, remont piwnic i przystosowanie pomieszczeń na archiwum, parking, przyłącza energetyczne wraz z wewnętrznymi liniami zasilającymi na parterze, I i II piętrze, wstawienie drzwi aluminiowych na parterze, przegląd kotłowni.

Dokumenty dotyczące realizacji robót oraz wyboru wykonawców (umowy, protokoły odbioru i faktury) znajdują się w dziale księgowości LOIIB.

ciąg dalszy na str. 14

ciąg dalszy ze str. 13

Zespół ds. współpracy z krajami Unii Europejskiej i świadczenia usług transgranicznych

Zespół powołany został uchwałą nr 03/P/10 Prezydium Okręgowej Rady LOIIB z dnia 11.05.2010 roku w składzie:

1. ***Bolesław Horyński*** – przewodniczący,
2. ***Wiesław Nurek*** – wiceprzewodniczący,
3. ***Arkadiusz Koralewski*** – I operator systemu IMI,
4. ***Małgorzata Jaroszyńska*** – II operator systemu IMI,
5. ***Wojciech Boryc*** – prawnik,
6. ***Wojciech Mazur*** – sekretarz.

W roku 2012 odbyło się jedno posiedzenie Zespołu w dniu 8 maja. Celem posiedzenia była weryfikacja dokumentów dotyczących wniosków o tymczasowy wpis na listę członków LOIIB i zatwierdzenie wydania tymczasowych zaświadczeń o członkostwie w LOIIB w ramach świadczenia usług transgranicznych. Łącznie w 2012 roku wpłynęły cztery wnioski. Trzy dotyczyły obywateli Czech, jeden obywatela Słowacji. Wszystkie wnioski zostały rozpatrzone pozytywnie i wydano tymczasowe zaświadczenia o przynależności do LOIIB.

Zespół prawno-regulaminowy

Podstawę prawną funkcjonowania zespołu stanowi uchwała Nr 393/06 Okręgowej Rady LOIIB z 23 maja 2006 roku oraz Regulamin pracy zespołu, przyjęty przez Prezydium Rady LOIIB w dniu 29.12.2006 roku oraz uchwała nr 03/P/10 z 11 maja 2010 roku Prezydium Okręgowej Rady LOIIB.

W 2012 roku skład zespołu przedstawiał się następująco:

1. ***Zbigniew Szcześniak (BO)*** – przewodniczący,
2. ***Wiesław Bocheńczyk (IS)***,
3. ***Wojciech Budzyński (IE)***,
4. ***Dariusz Flak (BD)***,
5. ***Jerzy Kamiński (BO)***,
6. ***Franciszek Ząbek (WM)***,
7. ***Michał Karwat*** – prawnik.

W 2012 roku odbyły się dwa posiedzenia Zespołu prawno-regulaminowego LOIIB: 10 kwietnia i 2 października. Niezależnie od posiedzeń członkowie zespołu informowani byli drogą elektroniczną o projektach zmian w ustawach i rozporządzeniach oraz proponowanych zmianach w podstawowych dokumentach PIIB. Przedmiotem prac zespołu była tematyka skorelowana z podejmowanymi pracami przez Komisję Prawno-Regulaminową PIIB w zakresie opiniowania i wypracowywania stanowiska w odniesieniu do materiałów przekazywanych przez Komisję dotyczących projektów ustaw i rozporządzeń. Ważniejsze z nich to:

- projekt zmian w ustawie Prawo zamówień publicznych,
- projekt założeń do projektu ustawy o charakterystyce energetycznej budynków,
- założenia do projektu ustawy Prawo budowlane i Kodeksu budowlanego,
- projekt założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych oraz niektórych innych ustaw,
- propozycja zmian przepisów rozporządzenia MTiB z dnia 28 kwietnia 2006 roku w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,
- poselskie projekty ustaw o zmianie ustaw: Prawo budowlane i O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- projekt ustawy O ułatwieniu dostępu do wykonywania zawodów finansowych, budowlanych i transportowych.

Niezależnie od powyższego, przedmiotem prac i obrad Zespołu były tematy związane z działalnością statutową izby, a dotyczyły one:

- udziału w organizacji XI Zjazdu sprawozdawczego LOIIB od strony prawno-regulaminowej,
- analizy wniosków zgłoszonych na XI Zjeździe sprawozdawczym LOIIB,
- analizy wniosków, które przekazała KR PIIB do rozpatrzenia i zajęcia stanowiska przez Komisję Prawno-Regulaminową PIIB,
- zgodności zapisów w statucie i regulaminach organów izby z ustawą o samorządach zawodowych.

W roku 2012 Zespół na bieżąco rozpatrywał sprawy, jakie wpłynęły do izby, dotyczące przepisów ustaw: „Prawo budowlane" i „O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym", rozporządzenia „W sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie" oraz podstawowych dokumentów izby.

Zespół ds. doskonalenia zawodowego i szkoleń

W 2012 roku, zgodnie z uchwałą nr 03/P/10 Prezydium Okręgowej Rady LOIIB, zespół działał w składzie:

1. ***Andrzej Pichla*** – przewodniczący,
2. ***Adam Lalka***,
3. ***Krzysztof Jurycki***,
4. ***Ryszard Siekierski***,
5. ***Henryk Kotarski***,
6. ***Cezary Jędrak***,
7. ***Edward Woźniak***,
8. ***Arkadiusz Koralewski***.

W okresie sprawozdawczym odbyły się 3 posiedzenia zespołu (17.01, 18.06 i 24.09), na których omawiano zagadnienia związane z organizacją szkoleń dla członków izby, w tym działania zmierzające do zwiększenia atrakcyjności szkoleń, wzrostu liczby uczestników i podniesienia ogólnego poziomu szkoleń, uwzględniając ustalenia dokonane na posiedzeniach Komisji Ustawicznego Doskonalenia Zawodowego PIIB. Działania zespołu skierowane były na realizację zadania nr 1 Programu pracy Okręgowej Rady LOIIB na 2012 rok. Realizując ten punkt przeprowadzono 67 różnych szkoleń dla członków LOIIB, w których uczestniczyło łącznie 1472 osoby.

Zespół ds. interpretacji uprawnień budowlanych

- architektonicznej i konstrukcyjno-budowlanej,
- drogowej i mostowej,
- kolejowej,
- instalacyjnej sanitarnej,
- instalacyjnej elektrycznej i telekomunikacyjnej.

W minionym roku rozpatrzono i udzielono odpowiedzi na 101 wniosków w specjalnościach:

- architektoniczno-budowlanej i melioracji wodnych – 43,
- instalacji elektrycznych – 19,

- instalacji sanitarnych – 27,
- drogowej i mostowej – 3,
- kolejowej – 3,
- telekomunikacyjnej – 6.

ORGANIZACJA SPOTKANIA INTEGRACYJNEGO Z OKAZJI 10-LECIA LOIIB I DNIA INŻYNIERA BUDOWNICTWA

Zgodnie z ustaleniami i decyzjami podjętymi przez Okręgową Radę LOIIB spotkanie integracyjno-szkoleniowe odbyło się w dniu 7 września 2012 roku w „Zajeździe Kmicic" w Zemborzycach Dolnych k/Lublina. Honorowy patronat nad uroczystością objął Marszałek Województwa Lubelskiego Krzysztof Hetman i Prezydent Miasta Lublin Krzysztof Żuk. W spotkaniu uczestniczyło ponad 420 członków z całego województwa oraz zaproszeni goście. W czasie uroczystości dokonano podsumowania 10-letniej działalności LOIIB. W uznaniu zasług LOIIB otrzymała Dyplom Uznania od Marszałka Województwa Lubelskiego Krzysztofa Hetmana. Z okazji jubileuszu Prezydent RP przyznał na wniosek Wojewody Lubelskiego kolegom: Tadeuszowi Cichoszowi i Andrzejowi Leniakowi – Brązowe Krzyże Zasługi. Marszałek Województwa Lubelskiego Krzysztof Hetman przyznał natomiast dla Leszka Boguty, Władysława Króla i Jana Ludwika Ziółka – Odznakę Honorową „Zasłużony dla Województwa Lubelskiego". Dyplomami Uznania Marszałka Województwa Lubelskiego zostali wyróżnieni: Joanna Gieroba, Jerzy Adamczyk, Leszek Boguta, Wojciech Budzyński, Tadeusz Cichosz, Janusz Iberszer, Władysław Król, Jan Kukiełka, Zbigniew Mitura i Krzysztof Szewczyk. W uznaniu zasług za dotychczasową działalność Wiceprezydent Stanisław Kalinowski wręczył Zbigniewowi Miturze i Edwardowi Wilczopolskiemu – Medale Prezydenta Miasta Lublin. Wręczono także okolicznościowe Medale LOIIB i Dyplomy Uznania członkom izby, którzy świętowali 50-lecie uzyskania uprawnień budowlanych. Byli to: Franciszek Banowicz, Tadeusz Brygała, Wacław Głowacki, Jan Górniak, Remigiusz Lipowski, Ryszard Oleksiewicz, Maciej Paprocki, Jerzy Sady i Teodor Świderski. Na spotkaniu wręczono także Złotą Odznakę Honorową PIIB Katarzynie Trojanowskiej-Żuk i Władysławowi Królowi. Natomiast Srebrną Odznaką Honorową PIIB odznaczono Jerzego Ekierta, Józefa Koszuta i Zbigniewa Szepietowskiego. Obecni na spotkaniu goście oraz członkowie LOIIB wzięli udział w licznych zawodach sportowych i konkursach a wieczorny pokaz sztucznych ogni zachwycił wszystkich uczestników jubileuszu.

KONTYNUACJA WSPÓŁPRACY Z SAMORZĄDAMI ZAWODOWYMI, TERENOWYMI I STOWARZYSZENIAMI NOT, PTM, TL, LKB I PIP

W 2012 roku LOIIB kontynuowała współpracę z Lubelskim Klubem Biznesu, Lubelską Izbą Rzemieślniczą, Polskim Towarzystwem Mieszkaniowym, Targami Lublin S.A., Wojewódzkim Inspektoratem Nadzoru Budowlanego, Powiatowymi Inspektoratami Nadzoru Budowlanego, Politechniką Lubelską, Okręgowym Inspektoratem Pracy oraz Stowarzyszeniami Naukowo-Technicznymi NOT (PZITS, SEP, SITK, SITWM i ZMRP). Współpraca polegała na wzajemnym zapraszaniu członków tych organizacji na zjazd, szkolenia, uroczystości okolicznościowe oraz utrzymywanie bieżących kontaktów roboczych. Przedstawiciele naszej izby brali udział w uroczystym otwarciu Lubelskich Targów Budowlanych i w pracach Komisji Konkursowej. Nasza izba sprawowała patronat nad V Lubelskimi Targami Energetycznymi ENERGETICS 2012, współorganizowała XII edycję Konkursu „O Kryształową Cegłę". Członek OR LOIIB uczestniczył w pracach Rady ds. Bezpieczeństwa w Budownictwie powołanej przy Okręgowym Inspektoracie Pracy. Przy współpracy z PIP w dniu 25 kwietna 2012 roku w siedzibie LOIIB odbył się międzyszkolny (wojewódzki) etap konkursu „Wiedza o BHP w budownictwie" dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych o profilu budowlanym.

W roku 2012 izba objęła także patronatem Krajowy Zjazd Młodych PZITB, który odbył się w dniach 11–13 maja 2012 roku w Lublinie oraz konkurs organizowany przez Politechnikę Lubelską na najlepszą pracę magisterską z zakresu budownictwa.

WYDAWANIE BIULETYNU „LUBELSKI INŻYNIER BUDOWNICTWA"

„Lubelski Inżynier Budownictwa" wydawany jest przez LOIIB na podstawie uchwały nr 08/P/06 Prezydium Okręgowej Rady LOIIB z dnia 28.11.2006 roku oraz decyzji Sądu Rejonowego w Lublinie, rejestr nr 895 z 20 grudnia 2006 roku. Każde wydanie biuletynu jest opiniowane i konsultowane przez Radę Programową „LIB".

W skład Rady programowej wchodzą:

- ***Janusz Iberszer*** – przewodniczący,
- ***Jerzy Ekiert*** – wiceprzewodniczący,
- ***Wiesław Nurek*** – wiceprzewodniczący,
- ***Jerzy Adamczyk*** – członek,
- ***Wiesław Bocheńczyk*** – członek,
- ***Stanisław Bicz*** – członek,
- ***Andrzej Pichla*** – członek,
- ***Wiesław Pomykała*** – członek,
- ***Ryszard Siekierski*** – członek,
- ***Agnieszka Jaśkiewicz*** – sekretarz.

W posiedzeniach Rady Programowej udział bierze redaktor naczelna Urszula Kieller-Zawisza i Zbigniew Szcześniak dyrektor biura LOIIB. W 2012 roku odbyło się osiem posiedzeń Rady Programowej oraz kilkanaście dodatkowych roboczych spotkań z członkami Rady Programowej związanych ze sprawami redakcyjnymi. Zgodnie z planem ukazały się cztery wydania „LIB", w sumie stanowi to 24 400 egzemplarzy. W każdym wydaniu biuletynu publikowane były artykuły przedstawiające ważne wydarzenia z życia lubelskiej izby, prezentujące rozwiązania techniczne, technologiczne, omawiające problemy związane z samorządem. W biuletynie kontynuowany jest cykl „Teczka personalna", w ramach którego przedstawiono życiorysy osób związanych z lubelskim budownictwem. „Lubelski Inżynier Budownictwa" wysyłany jest regularnie do naszych członków oraz do instytucji, urzędów, szkół technicznych: średnich i wyższych działających na terenie województwa lubelskiego. Biuletyn był także dostępny na lubelskich targach budowlanych: „Lubdom – Wiosna 2012" i na rozstrzygnięciu konkursu „Złota Kielnia" Budowa Roku 2011.

III. DZIAŁALNOŚĆ FINANSOWO-KSIĘGOWA LOIIB

Informacje dotyczące działalności finansowo-księgowej LOIIB zawiera odrębne sprawozdanie finansowe wraz z realizacją budżetu za 2012 rok.

inż. WOJCIECH SZEWCZYK
Przewodniczący Okręgowej Rady LOIIB

Realizacja budżetu za rok 2012

Budżet na rok 2012 uchwalony został przez XI Zjazd Sprawozdawczy LOIIB uchwałą Nr 14/Z/12 z dnia 13 kwietnia 2012 r. z określeniem wpływów w kwocie 2.284.399,58 zł i wydatków w kwocie 2.284.399,58 zł.

Do czasu uchwalenia budżetu przez Zjazd, LOIIB działała w oparciu o prowizorium budżetowe na 2012 r. przyjęte Uchwałą Nr 817/11 Rady LOIIB z 9 grudnia 2011 r. zamykające się po stronie wpływów i wydatków kwotą 2.157.000,00 zł.

Okręgowa Rada LOIIB w dniu 14 grudnia 2012 r. na podstawie uchwały Nr 702/12 dokonała korekty budżetu na rok 2012 zwiększając wpływy do kwoty 2.632.999,58 zł., zaś wydatki do kwoty 2.632.999,58 zł.

Zaplanowane wpływy po korekcie w kwocie 2.632.999,58 zł wykonane zostały w 100,44% tj. w wysokości 2.644.463,85 zł.

Wydatki ogółem były niższe niż planowane i wyniosły 2.482.037,94 zł., tj. 94,27% przy planowanych 2.632.999,58 zł. Nadwyżka budżetowa za 2012 r. wynosi 162.425,91 zł.

Zwiększone wpływy i niższe wydatki od planowanych pozwoliły na zrealizowanie zadań statutowych izby i wygospodarowanie nadwyżki budżetowej za rok 2012.

Na koniec roku 2012 pozostaje do spłacenia pożyczka w kwocie 460.000,00 zł.

Szczegółowe wykonanie budżetu stanowi załącznik Nr 1.

LILLA SZŁAPA
Główna Księgowa LOIIB

mgr inż. ZBIGNIEW MITURA
Skarbnik Okręgowej Rady LOIIB

w zł.

1. WPŁYWY :	Plan 2012 r.	Wykonanie I–XII 2012	%
1.1. Składki członkowskie:	1 798 000,00	1 806 513,00	100,47%
1.2. Wpisowe	32 300,00	32 300,00	100,00%
1.3. Odsetki bankowe	18 500,00	20 411,12	110,33%
1.4. Wpływy z reklam	5 000,00	5 000,00	100,00%
1.5. Opłaty za przeprowadzenie kwalifikacji i egzaminów na upraw. budowlane oraz przeprowadz. kwalifikacji na tytuł rzeczoznawcy	536 000,00	536 157,00	100,02%
1.6. Wpłaty za książki praktyki zawodowej	16 000,00	16 634,15	103,96%
1.7. Pozostałe wpływy (czynsz i inne)	149 399,58	149 643,89	100,16%
1.8. Wpłaty na kurs na uprawnienia budowlane	77 800,00	77 804,69	100,00%
Razem wpływy bieżące	**2 632 999,58**	**2 644 463,85**	**100,44%**
2. WYDATKI :			
2.1. Koszty eksploatacji i utrzymania biura	108 000,00	107 338,02	99,38%
2.2. Wyposażenie biura, serwis urządzeń	14 000,00	13 990,20	99,93%
2.3. Usługi pocztowe, telefon, internet i inne	75 000,00	69 806,54	93,07%
2.4. Materiały biurowe, prasa, książki, itp.	72 000,00	60 000,03	83,33%
2.5. Płace, ryczałty, ekwiwalenty	782 000,00	777 914,77	99,47%
2.6. Delegacje i koszty transportu	18 000,00	15 775,96	87,64%
2.7. „Inżynier budownictwa"	78 000,00	75 956,09	97,38%
2.8. Koszty zjazdu sprawozdawczego	18 000,00	17 610,68	97,84%
2.9. Koszty szkoleń i konferencji	110 000,00	106 846,46	97,13%
2.10. Koszty promocji i integracji z samorządem	40 000,00	39 930,67	99,83%
2.11. Działalność wydawnicza i medialna LOIIB	135 000,00	131 446,04	97,36%
2.12. Działalność samopomocowa	50 000,00	43 500,00	87,00%
2.13. Koszty utrzymania biur terenowych	42 000,00	40 709,76	96,93%
2.14. Koszty przeprow. kwalifikacji i egzaminów na upraw. bud. oraz przeprow. kwalifikacji na tytuł rzeczoznawcy	421 000,00	409 643,16	97,30%
2.15. Koszty zakupu książek praktyki zawodowej	10 000,00	9 186,98	91,87%
2.16. Rata pożyczki	270 000,00	270 000,00	100,00%
2.17. Koszty obsługi kredytu (odsetki)	40 000,00	30 965,29	77,41%
2.18. Koszty remontu i modernizacji piwnicy (archiwum) i II piętra	140 000,00	138 716,15	99,08%
2.19. Pokrycie deficytu roku 2011	68 399,58	68 399,58	100,00%
2.20. Koszty kursu na uprawnienia budowlane	54 400,00	54 301,56	99,82%
2.21. Rezerwa	87 200,00		
Razem wydatki bieżące	**2 632 999,58**	**2 482 037,94**	**94,27%**
2.22.Niewykorzystane środki roku 2012		**162 425,91**	
		2 644 463,85	

Budżet LOIIB na 2013 r.

(wersja ogólna)

1. WPŁYWY – PRZYCHODY	w zł.
1.1. Niewykorzystane środki roku 2012	**162.425,91**
1.2 Wpływy bieżące:	
1.2.1 Składki członkowskie: 5900 x 29 x 12 =	2.053.200,00
1.2.2 Wpisowe 300 x 100 =	30.000,00
1.2.3. Odsetki bankowe	15.000,00
1.2.4. Wpływy z reklam	5.000,00
1.2.5. Opłaty za przeprowadzenie kwalifikacji i egzaminu na upraw. budowlane oraz przeprowadz. kwalifikacji na tytuł rzeczoznawcy	400.000,00
1.2.6. Wpłaty za książki praktyki zawodowej	15.000,00
1.2.7. Pozostałe wpływy (czynsze i inne)	161.800,00
Razem wpływy bieżące:	**2.680.000,00**
Razem 1.1 i 1.2	**2.842.425,91**
2. WYDATKI – KOSZTY:	
2.1. Koszty eksploatacji i utrzymania biura	141.000,00
2.2. Wyposażenie biura, serwis urządzeń	50.000,00
2.3. Usługi pocztowe, telefon, internet i inne	50.000,00
2.4. Materiały biurowe, prasa, książki, itp.	120.000,00
2.5. Płace, ryczałty, ekwiwalenty	830.000,00
2.6. Delegacje i koszty transportu	18.000,00
2.7. „Inżynier budownictwa"	78.000,00
2.8. Koszty zjazdu sprawozdawczego	25.000,00
2.9. Koszty szkoleń i konferencji	160.000,00
2.10. Koszty promocji i integracji z samorządem	30.000,00
2.11. Działalność wydawnicza i medialna LOIIB	138.000,00
2.12. Działalność samopomocowa	70.000,00
2.13. Koszty utrzymania biur terenowych	44.000,00
2.14. Koszty przeprow. kwalifikacji i egzaminów na uprawnienia bud. oraz przeprow. kwalifikacji na tytuł rzeczoznawcy	344.000,00
2.15. Koszty zakupu książek praktyk zawodowych	10.000,00
2.16. Rata pożyczki	270.000,00
2.17. Koszty obsługi kredytu (odsetki)	35.000,00
2.18. Koszty remontu budynku	252.000,00
2.19. Zebrania obwodowe	15.000,00
2.20. Rezerwa	162.425,91
Razem wydatki:	**2.842.425,91**

Prosto z Politechniki Lubelskiej

Politechnika z tytułem „Orzeł Biznesu"

Dnia 25 kwietnia 2013 r. w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie odbyła się jubileuszowa gala konkursu „Lubelski Orzeł Biznesu 2012". Jego organizatorem jest Lubelski Związek Pracodawców. Statuetką „Orła Biznesu" w kategorii „Za efekty realizacji inwestycji z udziałem środków unijnych" została wyróżniona Politechnika Lubelska za inwestycję „Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury".

Srebrny medal przywieziony z Genewy

W dniach 10–14 kwietnia 2013 r. w Genewie miała miejsce 41. Międzynarodowa Wystawa Wynalazków. Udział w niej wzięło 725 wystawców z 45 krajów, którzy zaprezentowali 1000 wynalazków. Z Polski – 18. Wśród nich był Adam Majczak, doktorant z Politechniki Lubelskiej. Na wystawie przedstawił on wynalazek pt. „Sposób wodorowego wspomagania spalania w tłokowym silniku spalinowym" (autorzy: M. Wendeker, P. Jakliński, M. Szlachetka, A. Majczak). Jury w Genewie przyznało za to rozwiązanie srebrny medal.

Adam Majczak uczestniczył w wystawie jako laureat Ogólnopolskiego Konkursu „Student – Wynalazca", organizowanego przez Politechnikę Świętokrzyską. Młodym wynalazcom sfinansowane zostały zarówno koszty stoiska wystawienniczego, jak również podróży i pobytu w Genewie.

Adam Majczak jest kolejnym doktorantem prof. Wendekera osiągającym sukcesy. W ubiegłym roku Politechnikę Lubelską w Genewie reprezentował Michał Biały, który zdobył brązowy medal. W tegorocznym konkursie „Student – Wynalazca" wyróżnienie otrzymał także Zbigniew Czyż za wynalazek „Wirnik o regulowanym położeniu łopat roboczych, zwłaszcza do turbiny wiatrowej" (współtwórcy: M. Wendeker, Z. Kamiński).

(red.)

Sprawozdanie z działalności Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej za rok 2012

1. Skład Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

W minionym roku Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna funkcjonowała w następującym składzie osobowym:

- ***dr inż. Bolesław Horyński*** – przewodniczący; spec. instalacyjna-elektryczna,
- ***dr hab. inż. Anna Halicka*** – wiceprzewodnicząca; spec. konstrukcyjno-budowlana,
- ***dr inż. Kazimierz Bonetyński*** – wiceprzewodniczący; spec. instalacyjna-sanitarna,
- ***mgr inż. Edward Wilczopolski*** – wiceprzewodniczący; spec. drogowa,
- ***dr inż. Wiesław Nurek*** – sekretarz; spec. konstrukcyjno-budowlana,
- ***inż. Andrzej Adamczuk***, spec. instalacyjna-sanitarna,
- ***mgr inż. Stanisław Bicz***, spec. konstrukcyjno-budowlana,
- ***inż. Lech Dec***, spec. instalacyjna-sanitarna,
- ***mgr inż. Jerzy Ekiert***, spec. drogowa,
- ***inż. Jerzy Kamiński***, spec. konstrukcyjno-budowlana,
- ***mgr inż. Jerzy Kasperek***, spec. mostowa,
- ***mgr inż. Maria Kosler***, spec. kolejowa,
- ***dr inż. Andrzej Pichla***, spec. wodno-melioracyjna,
- ***mgr inż. Stanisław Plechawski***, spec. konstrukcyjno-budowlana,
- ***inż. Edward Woźniak***, spec. instalacyjno-elektryczna,
- ponadto w problematyce prawnej działalność OKK wspomagali ***mgr Wojciech Boryc*** i ***mgr Michał Karwat***.

2. Działalność merytoryczna

W roku 2012 przeprowadzono dwie sesje egzaminacyjne: 1-sza w miesiącu maju i 2-ga na przełomie listopada i grudnia. Członkowie OKK dokonali kwalifikacji i przeprowadzili postępowanie zakończone wydaniem decyzji o nadaniu lub odmowie nadania uprawnień budowlanych.

W pierwszej, majowej sesji do egzaminu zakwalifikowano 193 kandydatów; do egzaminu testowego przystąpiło 183 osoby, egzamin pisemny i ustny pozytywnie zaliczyło 148 osób, co stanowiło 80,9% w stosunku do osób, które przystąpiły do egzaminu.

Na te 148 wydanych uprawnień złożyło się:

- 32 w spec. konstrukcyjno-budowlanej,
- 32 w spec. drogowej,
- 9 w spec. mostowej,
- 1 w spec. telekomunikacyjnej,
- 1 w spec. kolejowej,
- 43 w spec. instalacyjnej-sanitarnej,
- 30 w spec. instalacyjnej-elektrycznej.

W drugiej, listopadowo-grudniowej sesji do egzaminu zakwalifikowano 202 kandydatów; do egzaminu testowego przystąpiło 180 osób, do egzaminu ustnego dopuszczono 188 osób (w tym 15 powtórnie), a wynik pozytywny uzyskało 179 osób, co stanowiło 91,8% w stosunku do osób, które przystąpiły do egzaminu.

Na te 179 wydanych uprawnień złożyło się:

- 5 w spec. architektonicznej,
- 56 w spec. konstrukcyjno-budowlanej,
- 18 w spec. drogowej,
- 12 w spec. mostowej,
- 1 w spec. kolejowej,
- 51 w spec. instalacyjnej-sanitarnej,
- 36 w spec. instalacyjnej-elektrycznej.

Sprawy bieżące, a w szczególności aktualne problemy przeprowadzania egzaminów na uprawnienia budowlane, zalecenia KKK w tym zakresie, omawiane były na 10 zebraniach plenarnych i 2 zebraniach prezydium OKK.

Przewodniczący OKK wydał 8 zarządzeń, którymi ze składu OKK i innych uprawnionych osób powołał:

- zespoły kwalifikacyjne, które rozpatrzyły wnioski i przygotowały decyzje o dopuszczeniu do egzaminu ubiegających się kandydatów na uprawnienia;
- zespoły egzaminacyjne dla przeprowadzenia egzaminu testowego i ustnego;
- zespoły orzekające o nadaniu uprawnień budowlanych.

Przewodniczący OKK dr inż. Bolesław Horyński uczestniczył w posiedzeniach i pracach KKK biorąc udział w zebraniach dotyczących problematyki współpracy KKK i OKK.

W ramach OKK funkcjonowały zespoły ds. interpretacji posiadanych przez członków LOIIB uprawnień budowlanych. Bliższe dane o pracy tych zespołów zawarte są w odrębnym sprawozdaniu.

dr inż. BOLESŁAW HORYŃSKI
Przewodniczący OKK LOIIB

dr inż. WIESŁAW NUREK
Sekretarz OKK LOIIB

» UWAGA » UWAGA « UWAGA «

W biuletynie publikujemy skróty sprawozdań: Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i Okręgowej Komisji Rewizyjnej Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z działalności za okres 1.01. – 31.12.2012 r.

Sprawozdanie z działalności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB za rok 2012 (skrót)

W okresie sprawozdawczym Okręgowi Rzecznicy Odpowiedzialności Zawodowej działali w składzie:

1. ***inż. Henryk Korczewski*** LUB/BO/1246/01
2. ***mgr inż. Roman Nowak*** LUB/BD/1919/01
3. ***dr inż. Anna Ostańska*** LUB/BO/0699/01
4. ***mgr inż. Kazimierz Stelmaszczuk*** LUB/WM/1179/01
5. ***inż. Andrzej Leniak*** (koordynator) LUB/BM/0278/01

Rzecznicy prowadzili postępowania wyjaśniające w oparciu o:

- Regulamin OROZ poprawiony i uzupełniony przez VII Krajowy Zjazd PIIB, 20-21 czerwca 2008 r.
- „Tryb postępowania Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej i Sądu Dyscyplinarnego w postępowaniach w sprawach dyscyplinarnych i odpowiedzialności zawodowej w budownictwie" zatwierdzony Uchwałą nr 38/R/06 z dnia 13.12.2006 r. i zaktualizowany uchwałą nr 10/R/12 z dnia 5.09.2012 r.
- „Kodeks zasad etyki zawodowej członków PIIB".

I. Część ogólna i statystyczna

W okresie sprawozdawczym OROZ prowadzili 16 spraw, których zestawienie znajduje się w załączniku nr 1 do Sprawozdania.

- **ilość spraw, które wpłynęły do OROZ w 2012 r. 13**
- **ilość spraw niezakończonych w poprzednich latach 3**
- **ilość spraw poza kompetencjami LOIIB 0**

Razem ilość spraw prowadzonych w 2012 roku 16

w tym:

- sprawy dotyczące odpowiedzialności zawodowej 15
- sprawy dotyczące odpowiedzialności dyscyplinarnej 1
- ilość niewszczętych postępowań (odmowa) 0
- ilość wszczętych postępowań 13
- ilość zawieszonych postępowań 1
- ilość umorzonych postępowań 7
- ilość spraw przekazanych do OSD 4
- ilość odwołań/zażaleń 0
- ilość spraw niezałatwionych na dzień 31.12.2012 r. 3

Ilość spraw prowadzonych przeciwko projektantom i sprawdzającym 5

- w tym z wykształceniem wyższym – osób 4
- ze średnim technicznym – osób 2

Ilość spraw prowadzonych przeciwko kierownikom budowy 10

- w tym z wykształceniem wyższym – osób 6
- w tym z wykształceniem średnim technicznym – osób 4
  - (jedna sprawa była prowadzona przeciwko 3 kierownikom budowy)

Ilość spraw prowadzonych przeciwko inspektorom nadzoru 1

Ilość spraw prowadzonych przeciwko (biegłym, rzeczoznawcom, itd.) 0

Wnioski o ukaranie członków izby wpłynęły w 2012 r., od:

- Inwestorów prywatnych 6
- Powiatowego Insp. Nadz. Budowlanego 4
- Przesłane wg właściwości z innych izb 2
- Innych (Sąd Rej. LOIIB, Straż Poż., Wyższa Szk.) 4

Ilość spraw prowadzonych przeciwko osobom posiadającym uprawnienia w specjalności:

- architektonicznej 0
- konstrukcyjno-budowlanej 14
- drogowej 1
- mostowej 0
- instalacji sanitarnej 1
- instalacji elektrycznej 0
- telekomunikacyjnej 0
- wodno-melioracyjnej 0
- kolejowej 0

Wykształcenie członków izby, wobec których toczyło się postępowanie przed OROZ:

- wyższe 10
- średnie techniczne 8
- zasadnicze – majster – mistrz 0

W roku 2012 rzecznicy pełnili 12 dyżurów w biurze izby w Lublinie, w pierwszą środę każdego miesiąca. Informacje o pełnionych dyżurach podane były na stronie internetowej izby, na tablicy ogłoszeniowej w biurze LOIIB, w biurach terenowych oraz w biuletynie LOIIB.

II. Część organizacyjna

W okresie sprawozdawczym Koordynator – Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB uczestniczył w szkoleniach z zakresu trybu postępowania w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej, organizowanych przez Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, które odbywały się w Zielonce – w dniach 18–19 maja 2012 r. i w Jachrance – Serock w dniach 16–17 listopada 2012 r.

Okręgowi Rzecznicy LOIIB uczestniczyli w szkoleniu zorganizowanym przez Lubelską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa dla Sądu Dyscyplinarnego i Rzeczników Okręgowych w dniach 26–27.10.2012 r. w Kazimierzu Dolnym.

Ponadto odbyło się 1 posiedzenie Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej w Lublinie.

W roku 2012 Koordynator – Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej uczestniczył w 6 posiedzeniach Prezydium Okręgowej Rady LOIIB i w 4 posiedzeniach Okręgowej Rady LOIIB.

inż. ANDRZEJ LENIAK

Koordynator Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej LOIIB

Sprawozdanie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego LOIIB z działalności za rok 2012 (skrót)

I. CZĘŚĆ STATYSTYCZNA

- Ilość spraw niezałatwionych wg stanu na 31.12.2011 r.
  - 1 (odpowiedzialność zawodowa),
- Ilość spraw, które wpłynęły do SD w 2012 r.:
  - z odpowiedzialności zawodowej – 4,
  - z odpowiedzialności dyscyplinarnej – 1,
- Ilość wszczętych postępowań w 2012 r. – 5,
- Ilość zawieszonych postępowań w 2012 r. – nie było,
- Ilość umorzonych postępowań w 2012 r. – nie było,
- Ilość ukaranych w I instancji w 2012 r. – 6,
- Ilość odwołań/zażaleń w 2012 r. – 3,
- Ilość wznowionych postępowań w 2012 r. – 2,
- Ilość wniosków o zatarcie kary z tytułu odpowiedzialności zawodowej – 2,
- Ilość spraw niezałatwionych wg stanu na 31.12.2012 r. – brak,
- Ilość powołanych składów sędziowskich w 2012 r:
  - w trybie odpowiedzialności zawodowej – 8,
  - w trybie odpowiedzialności dyscyplinarnej – 1.

II. CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

W 2012 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zajmował się 6. sprawami (1 z 2011 r. i 5 z 2012 r.). Pięć dotyczyło odpowiedzialności zawodowej i jedna odpowiedzialności dyscyplinarnej. Sprawy związane z odpowiedzialnością zawodową prowadzone były przeciwko kierownikom budów:

- SD-0064-0012/08,
- SD-0064-0001/12,
- SD-0064-0002/12,
- SD-0064-0003/12,
- SD-0064-0004/12.

Kierownikom budów zarzucano niedokładne i niedbałe oraz nienależyte wykonywanie obowiązków z tytułu pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie. Uchybienia kierowników budów dotyczyły przeważnie odstąpień w realizacji obiektów od zatwierdzonego projektu budowlanego lub nierzetelnego wypełniania dzienników budów – polegających na dokonywaniu zapisów mających znamiona poświadczenia nieprawdy. W wyniku podjętych postępowań w czterech sprawach orzeczono karę upomnienia, z których trzy do stycznia 2013 r. uprawomocniły się , w jednej zaś sprawie obwiniony złożył odwołanie od decyzji OSD LOIIB (kara upomnienia), które przekazano do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego PIIB.

W przypadku sprawy dotyczącej odpowiedzialności dyscyplinarnej (SD-0065-0001/12) członkowi Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa zarzucono naruszenie „Zasad etyki zawodowej członków PIIB" i orzeczono karę upomnienia. Obwiniony wniósł odwołanie od Orzeczenia OSD LOIIB, które przekazano do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego PIIB.

III. CZĘŚĆ ORGANIZACYJNA

1) W okresie sprawozdawczym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny LOIIB działał w następującym składzie:

Zenon Misztal – przewodniczący,

Katarzyna Trojanowska-Żuk – wiceprzewodnicząca,

Iwona Żak – sekretarz,

Elżbieta Komor – członek,

Henryk Bujak – członek,

Eugeniusz Czyż – członek,

Andrzej Gwozda – członek,

Mieczysław Hryciuk – członek,

Paweł Izdebski – członek,

Kazimierz Kostrzanowski – członek,

Józef Koszut – członek,

Kazimierz Żbikowski – członek.

2) W okresie od 1.01.2012 do 31.12.2012 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny odbył jedno posiedzenie, na którym podsumował działalność OSD w roku 2012.

3) Przewodniczący OSD uczestniczył w 7 posiedzeniach Prezydium Rady LOIIB i 4 posiedzeniach Rady.

4) Przewodniczący OSD uczestniczył w dwóch szkoleniach organizowanych przez Krajowy Sąd Dyscyplinarny PIIB.

5) Członkowie OSD uczestniczyli w szkoleniu zorganizowanym przez Lubelską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa, które odbyło się w dniach 26–27 października 2012 r. w Kazimierzu Dolnym.

mgr inż. ZENON MISZTAL

Przewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego LOIIB

Sprawozdanie z działalności Okręgowej Komisji Rewizyjnej LOIIB za rok 2012 (skrót)

1. Podstawa funkcjonowania Okręgowej Komisji Rewizyjnej

1.1. Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

1.2. Statut Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

1.3. Regulamin Okręgowych Komisji Rewizyjnych.

1.4. Zasady gospodarki finansowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

2. Skład osobowy okręgowej komisji rewizyjnej

- ***Leszek Boguta*** – przewodniczący,
- ***Tadeusz Małaj*** – wiceprzewodniczący,
- ***Anna Krasnodębska-Ciołek*** – sekretarz,
- ***Janusz Fronczyk*** – członek,
- ***Andrzej Szkuat*** – członek.

3. Działalność Okręgowej Komisji Rewizyjnej

Okręgowa Komisja Rewizyjna swoją działalność prowadziła w oparciu o Regulamin przyjęty przez I Krajowy Zjazd PIIB, a poprawiony i uzupełniony przez kolejne Zjazdy, ostatnio przez VII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy w czerwcu 2008 r.

Komisja działała:

w zakresie prac organizacyjnych:

- opracowania harmonogramu posiedzeń OKR w roku 2012,
- zapoznania się i wdrożenia do stosowania nowych wytycznych i zasad dotyczących przeprowadzania kontroli w organach LOIIB.

w zakresie działań doradczych i opiniotwórczych:

- opiniowania sprawozdań finansowych Okręgowej Rady,
- analizy realizacji budżetu w poszczególnych miesiącach i kwartałach,
- opiniowania zamierzeń budżetowych LOIIB.

w zakresie działań kontrolnych:

- kontrolę działalności statutowej, finansowej i gospodarczej LOIIB.

Powyższe zadania statutowe OKR LOIIB realizowała poprzez pracę swoich członków na posiedzeniach: komisji, posiedzeniach Okręgowej Rady i jej Prezydium.

3.1. Posiedzenia Okręgowej Komisji Rewizyjnej

W okresie sprawozdawczym od 1.01.2012 r. do 31.12.2012 r. OKR odbyła sześć posiedzeń w dniach: 14.02.2012 r., 28.02.2012 r., 26.06.2012 r., 4.09.2012 r., 18.09.2012 r., 4.12.2012 r.

Z każdego posiedzenia sporządzono protokoły, które zgodnie z regulaminem przesyłano do wiadomości Krajowej Komisji Rewizyjnej.

Koszty OKR w okresie sprawozdawczym zamknęły się kwotą 5504,75 zł.

3.2. Uczestnictwo w posiedzeniach Prezydium Okręgowej Rady i Okręgowej Rady LOIIB

W okresie sprawozdawczym przewodniczący OKR uczestniczył w czterech posiedzeniach Prezydium Okręgowej Rady i w siedmiu posiedzeniach Okręgowej Rady.

3.3. Uczestnictwo w posiedzeniach Krajowej Komisji Rewizyjnej PIIB

Przewodniczący OKR uczestniczył w dwóch posiedzeniach Krajowej Komisji Rewizyjnej.

3.4. Uczestnictwo w posiedzeniach szkoleniowych KKR-OKR.

Zgodnie z planem pracy KKR odbyło się szkolenie dla członków OKR. Szkolenie to odbyło się w dniach 5–7.09.2012 r. w Muszynie przy udziale członków KKR PIIB. W szkoleniu uczestniczyli przewodniczący i sekretarz OKR LOIIB.

Szkolenie to pozwoliło na pogłębienie wiedzy praktycznej o organizacji i przeprowadzaniu kontroli przez OKR w świetle obowiązujących przepisów.

3.5. Planowana kontrola

Zgodnie z regulaminem działalności OKR najważniejszym jej elementem jest kontrola działalności LOIIB oraz jej organów. W celu przeprowadzenia kontroli Okręgowa Komisja Rewizyjna działa w pełnym składzie bez podziału na zespoły kontrolujące.

Przeprowadzono cztery kontrole dotyczące działalności statutowej i finansowej.

3.6. Uchwały i wnioski OKR podjęte w 2012 r.

W roku sprawozdawczym Okręgowa Komisja Rewizyjna podjęła **14** uchwał.

4. Ocena całokształtu działalności statutowej, finansowej LOIIB za okres sprawozdawczy w oparciu o ustalenia pokontrolne i przedstawione sprawozdania

W wyniku przeprowadzonej kontroli oraz udziału w posiedzeniach Okręgowej Rady LOIIB i Prezydium Okręgowej Rady nasuwają się następujące spostrzeżenia i wnioski:

- LOIIB jest w pełni zorganizowana i wszystkie jej organy statutowe, komisje oraz powołane przez Okręgową Radę LOIIB zespoły problemowe działają sprawnie.
- W pełni działają biura terenowe w Chełmie, Zamościu, Białej Podlaskiej.
- Kontynuowane jest wydawanie „Lubelskiego Inżyniera Budownictwa".
- Dla członków LOIIB znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej stworzono możliwość skorzystania z zapomóg finansowych.
- Funkcjonuje dobrze wyposażona w normy i przepisy biblioteka.

Po przeanalizowaniu protokołów z kontroli przeprowadzonej przez OKR oraz sprawozdań za rok 2012 Rady oraz jej organów, OKR na posiedzeniu w dniu 20 lutego 2012 r. podjęła decyzję o wystąpieniu do XII Zjazdu Sprawozdawczego z następującymi wnioskami:

1. Udzielić absolutorium Okręgowej Radzie za okres 1.01.2012 r. – 31.12.2012 r.

LESZEK BOGUTA

Przewodniczący Okręgowej Komisji Rewizyjnej LOIIB

Kto jest kim w lubelskim budownictwie

inż. Andrzej Adamczuk

Urodził się 10 lutego 1942 r. w Lublinie. Absolwent lubelskiego Technikum Budowlanego w specjalności instalacje sanitarne. Pracę zawodową rozpoczął w 1961 r. w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego w Warszawie – pracownia w Lublinie.

W latach 1965–1966 podjął pracę w Zarządzie Inwestycji Akademii Medycznej w Lublinie jako technik nadzoru robót sanitarnych, a w latach 1965–1966 pracował w Centralnym Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego Oddział w Lublinie jako inspektor ds. inwestycji.

Od roku 1966 do 1977 r. pracował w RSM „Motor" na stanowisku inspektora nadzoru robót sanitarnych. W roku 1971 uzyskał dyplom inżyniera sanitarnego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie na Wydziale Urządzeń Cieplnych i Zdrowotnych. W roku 1968 otrzymał uprawnienia budowlane w zakresie instalacji i urządzeń sanitarnych, rozszerzone w roku 1971, a od 1986 r. uzyskał uprawnienia do projektowania instalacji sanitarnych.

W roku 1977 na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Neofilologii ukończył Studium Podyplomowe i podjął pracę w Ministry of Municipalities Affairs in Tripoli – Libya.

Od roku 1982 r. do 1988 r. zatrudniony był na stanowisku kierownika działu inwestycji w RSM „Motor" w Lublinie. W 1985 r. ukończył Studium Podyplomowe na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Warszawskiej.

W latach 1988–1993 pracował w SM „Felin" w Lublinie jako zastępca prezesa spółdzielni ds. inwestycji. Od 1993 r. do 1994 r. pełnił funkcję wiceprezydenta m. Lublina w Urzędzie Miejskim będąc odpowiedzialnym za pracę wydziałów: BUiA, Geodezji i Gospodarki Gruntami, Ochrony Środowiska.

W 1994 r. na Harvard University – Cambridge w USA ukończył Studium Podyplomowe Mieszkalnictwa i Urbanizacji Miast. W 1996 r. uzyskał zezwolenia do projektowania, kierowania i nadzorowania urządzeń sanitarnych w obiektach zabytkowych od Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

W latach 1999–2004 pracował na Politechnice Lubelskiej piastując stanowisko dyrektora administracyjnego.

W 1994 r. założył firmę Biuro Konsultingowe Inwestycji „AND" w Lublinie. Prowadził przygotowanie, projektowanie i nadzór inwestorski dla stacji koncernu paliwowego „Statoil" i „Neste" w Lublinie. Pełnił funkcje techniczne przy realizacji obiektów budowlanych w Lublinie, jak: Big Bank S.A., Makro Cash and Carry, „SOS" – Kinderdorf International, CH E. Leclerc, stacji „Scania", Biura Telekomunikacji Polskiej S.A. i Wavin Metalplast – Buk.

Brał udział w przygotowaniu koncepcji sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej m. Lublina, oczyszczalni ścieków „Hajdów". Nadzorował realizację Szpitala Klinicznego PSK 4 w Lublinie, osiedli spółdzielni mieszkaniowych w Puławach i w Lubartowie oraz osiedli RSM „Motor" w Lublinie wraz z infrastrukturą osiedlową.

Realizował: os. Jagiellońskie w dzielnicy „Felin", rozbudowę campusu Politechniki Lubelskiej, rewitalizację pałacyku z przeznaczeniem na Rektorat PL, rozbudowę obiektów bibliotecznych WBP im. H. Łopacińskiego w Lublinie.

W lutym 2007 r. przeszedł na emeryturę. Kontynuuje pracę w WBP w Lublinie na stanowisku zastępcy dyrektora oraz w Urzędzie Marszałkowskim w Lublinie zajmując się realizacją Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej.

Od roku 2001 jest członkiem LOIIB, a od roku 2003 jest członkiem Komisji: Kwalifikacyjnej i Egzaminacyjnej. Jest członkiem Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych.

Za działalność społeczną i zawodową odznaczony m.in. Srebrną i Złotą Honorową Odznaką CZSMB, Złotą Odznaką Honorową PZITS, Srebrną Odznaką Honorową PIIB.

mgr inż. Tadeusz Brygała

Urodził się w 1927 r. w Lublinie. W 1942 r. rozpoczął naukę w Prywatnej Szkole Budownictwa w Lublinie. W 1943 r. przerwał naukę ze względu na wywiezienie ojca do Niemiec. W latach 1943–1948 pracował jako uczeń w Zakładzie Ślusarskim F. Matyjaska w Lublinie. Od 1948 r. do 1951 r. zatrudniony był jako technik budowlany w Polskich Zakładach Zbożowych. W 1951 r. ukończył Technikum Budowlane w specjalności instalacje sanitarne pod kierunkiem prof. J. Kwiatkowskiego. W tym samym roku przeniósł się do Nowej Huty, gdzie od roku 1960 pracował w Przedsiębiorstwie Budowy Huty im. Lenina na stanowiskach od mistrza do kierownika budowy na kluczowych inwestycjach budownictwa przemysłowego.

W 1958 r. ukończył studia na Politechnice Krakowskiej uzyskując tytuł inżyniera budownictwa. W 1960 r. otrzymał uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi i sporządzania projektów robót konstrukcyjnych i instalacyjnych.

W latach 1960–1962 pracował w Państwowym Przedsiębiorstwie „Naftobudowa" w Krakowie na stanowisku kierownika grupy robót. Kierował robotami m.in. przy rozbudowie Krakowskich Zakładów Farmaceutycznych oraz przy budowie Szpitala Pediatrycznego w Prokocimiu.

Od 1962 r. do 1964 r. pracował w Zarządzie Budowlano-Montażowym nr 1 „Centrum" Kraków Nowa Huta jako kierownik budowy „Rozmrażalni Wagonów z Węglem". Następnie pełnił funkcję starszego projektanta, opracowując projekt organizacji robót dla budowy Wielkiego Pieca Nr 5 oraz Walcowni Slabing.

W 1964 r. został powołany przez Radę Miasta Krakowa na stanowisko zastępcy dyrektora ds. technicznych w Miejskim Przedsiębiorstwie Remontowo-Budowlanym Nr 4 w Krakowie, gdzie pracował do 1971 r. Kierował remontami zabytkowych budynków w Śródmieściu Krakowa. Współpracował z prof. W. Zinem oraz prof. K. Estreicherem.

W 1968 r. ukończył studia drugiego stopnia na Politechnice Krakowskiej uzyskując tytuł magistra nauk technicznych.

W 1971 r. powrócił do Lublina, gdzie został powołany przez Centralę Przemysłu Mięsnego w Warszawie na stanowisko zastępcy dyrektora ds. techniczny OPPM w Lublinie. Kierował m.in. budową Zakładów Mięsnych w Łukowie, koordynował pracami Biura Projektów Przemysłu Mięsnego w Lublinie.

W 1976 r. został przeniesiony do Zjednoczenia Budownictwa Przemysłowego „Wschód" w Lublinie, gdzie do 1982 r. pracował jako główny specjalista Naczelnika Wydziału Przygotowania Produkcji.

W latach 1980–1982 został oddelegowany do przedsiębiorstwa „EXBUD" Kielce, skąd był wysłany na budowę zakładów samochodów „Mercedes-Benz" w Niemczech (m. Sindelfingen) na stanowisko kierownika budowy.

W 1983 r. rozpoczął pracę w Spółdzielni Projektów i Usług Inwestycyjnych „INWESTPROJEKT" w Lublinie jako starszy inspektor nadzoru, gdzie pracował do 1989 r. i przejścia na emeryturę.

W latach 1990–1991 kierował budową zespołu obiektów biurowo-handlowych w Düsseldorfie (RFN) z ramienia „Montex" SA w Lublinie. Od 1996 r. do 1997 r. nadzorował m.in. budowę mostów na autostradzie Nr 462 z ramienia firmy „ELPOL" Sp. z o.o. Warszawa. W 1997 r. kierował robotami budynku cylindrycznego dla Unii Europejskiej w Saarbrücken (RFN).

Był jednym z pierwszych członków zarejestrowanych w 1950 r. w Naczelnej Organizacji Technicznej w Lublinie. Od 1960 r. jest biegłym sądowym.

Za pracę zawodową i społeczną odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką Zasłużony dla Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. W 2012 r. z okazji 50-lecia posiadania uprawnień budowlanych odznaczony okolicznościowym Medalem LOIIB i Dyplomem Uznania.

Remonty mostów do kontroli

Problemy budowy, rehabilitacji i utrzymania obiektów mostowych w świetle rosnących potrzeb transportowych XXI wieku – to sprawy, jakimi zajmujemy się w poniższej publikacji.

Mosty stanowią niebagatelną część majątku narodowego, pełniąc podstawową funkcję w rozwoju gospodarczym kraju na całym jego obszarze. Przed współczesnym mostownictwem stoi obecnie wiele problemów, dotyczących zarówno budowy nowych obiektów mostowych, jak i konieczności zapewnienia prawidłowej, a przede wszystkim bezpiecznej, eksploatacji istniejącej infrastruktury mostowej.

O ile, potrzeby w zakresie gospodarki mostowej w ciągach dróg głównych są już w dużym stopniu, choć nadal niewystarczającym zaspokajane, to wręcz źle przedstawia się sytuacja w utrzymaniu mostów, zlokalizowanych w ciągach dróg zarządzanych przez lokalne samorządy. Należy wspomnieć, że obiekty mostowe zlokalizowane na tych ciągach drogowych, stanowią od 60% do 70% ogólnego ich stanu w kraju. Mając to na uwadze i występujące z nimi problemy w zakresie gospodarki mostowej, artykuł ten im poświęcamy.

Utrzymanie mostów i ich niezawodność eksploatacyjna

Głównym celem obecnego okresu jest rozwój gospodarczy kraju na całym jego obszarze. Dlatego też priorytetem powinna być budowa nowych mostów oraz dostosowanie już istniejących do wymogów wzrastającego ruchu drogowego, poprzez ich wzmacnianie i prawidłowe utrzymanie.

Wydawać by się mogło, że na początku XXI wieku, wieku postępu technicznego, nowoczesnych technologii, rozwoju transportu drogowego o niespotykanych dotąd rozmiarach, obiekty mostowe stanowić będą podstawowe i niezawodne ogniwo wszystkich ciągów drogowych. Niestety, tak nie jest. Świadczy o tym stan wielu obiektów, często nie tylko wymagających pilnych napraw związanych już z zapewnieniem bezpieczeństwa ruchu, ale w większości przypadków kompleksowych prac remontowych, obejmujących swym zakresem elementy konstrukcyjne i wszystkie elementy wyposażenia. Szczególnie zły stan przedstawiają mosty na sieci dróg samorządowych, a ponieważ jest ich wiele, wymagają one szerszego omówienia.

Podstawową przyczyną tego narastającego stale problemu są ograniczone środki finansowe, często nie pozwalające nawet na wykonanie najpilniejszych napraw bieżących. W takich przypadkach można zaobserwować, że wiele obiektów z poważnymi uszkodzeniami, eksploatowanych jest bez wymaganych ograniczeń, w tym głównie nośności. Niestety, są i takie obiekty, które winny być wyłączone z ruchu, ponieważ ich stan zagraża już bezpieczeństwu ruchu... Kolejna ważna przyczyna tego stanu rzeczy dotyczy bezpośrednio jednostek zarządzających gospodarką mostową, których obowiązkiem jest prawidłowe utrzymanie obiektów i zapewnienie ich bezpieczeństwa. Bywa, że nieumiejętnie wykorzystywane są często skromne środki finansowe. Przykładem i to dość powszechnym, a dotyczącym również mostów w ciągach dróg głównych jest, np. częsta odnowa powłoki malarskiej balustrad, nie wykazujących większych uszkodzeń, ale widzianych na co dzień przez przejeżdżających. Nie prowadzi się natomiast konserwacji i napraw elementów konstrukcyjnych mających podstawowy wpływ na prawidłową pracę mostu.

Kolejną nieprawidłowością są zaniedbania w przeprowadzaniu przeglądów technicznych. Wynikiem tego jest brak rozpoznania w odpowiednim czasie, powstałych już groźnych uszkodzeń. Niekiedy wynika to z nieodpowiedzialności służb eksploatacyjnych, których na dodatek, często brak jest w jednostkach samorządowych. W takich przypadkach bywa, że bezpośredni zarządcy o złym stanie obiektów lub powstałym uszkodzeniu konstrukcji, dowiadują się jako ostatni, od użytkowników dróg lub z przekazu w mediach. Chciałem tylko przypomnieć, że w roku 1999 został wprowadzony system zarządzania gospodarką mostową SGM. Zgodnie z nim w jednostkach samorządowych, powinny powstać stanowiska odpowiedzialne za utrzymanie obiektów mostowych. Jeśli jednak nawet system ten został zainstalowany, to nie jest on prawidłowo wykorzystywany.

Zdj.1 Uszkodzenie dźwigarów głównych, belek gzymsowych, balustrady i podpór

W zakresie gospodarki mostowej wspomaganie systemem SGM jest szczególnie pomocne, gdyż pozwala nie tylko na gromadzenie niezbędnych danych, ale przede wszystkim umożliwia ich odpowiednie wykorzystanie, np. w przypadkach identyfikacji i lokalizacji obiektów oraz oceny stanu technicznego. Pozwala też na planowanie robót konserwacyjnych i remontowych, a przy ograniczonych środkach finansowych, stwarza możliwość ich umiejętnego realizowania etapami.

ciąg dalszy na str. 24

ciąg dalszy ze str. 23

Przykłady występujących uszkodzeń obiektów mostowych

Charakteryzując najczęściej występujące uszkodzenia obiektów mostowych i ich przyczyny oraz przedstawiając je na wybranych przykładach, to są nimi: niedostatki w opracowaniach projektowych, nieprawidłowości w bezpośrednim wykonawstwie, a na to wszystko nakładają się braki w utrzymaniu tych obiektów w okresie ich eksploatacji. Najczęściej występujące uszkodzenia dotyczą głównych elementów konstrukcyjnych, tj. podpór i przęseł nośnych oraz elementów wyposażenia. Są to tylko wybrane przykłady dotyczące od 50% do 70% obecnie eksploatowanych obiektów zlokalizowanych w ciągach dróg i ulic administrowanych przez lokalne samorządy.

Niedostatki w rozwiązaniach koncepcyjnych przy budowie i remontach obiektów mostowych

Omawiane nieprawidłowości występujące w rozwiązaniach koncepcyjnych, które często są już poważnymi błędami, dotyczą w mniejszym stopniu obiektów nowo budowanych. W dużo większym stopniu, dotyczą natomiast obiektów istniejących, poddawanych pracom remontowym i rehabilitacyjnym. Skutki tego, to nie tylko potrzeba zmian dokumentacyjnych w trakcie wykonawstwa, co w konsekwencji powoduje przestoje i wydłużenie wcześniej założonych terminów realizacyjnych, ale również znacznych wzrostów kosztów, często przekraczających możliwości finansowe inwestora. Niestety, w wielu przypadkach koszty te ponosi bezpośredni wykonawca, którego obarcza się winą, że przystępując do przetargu powinien sprawdzić dokumentację i wnieść odpowiednie uwagi i zastrzeżenia. Powstaje też podstawowe pytanie stawiane sprawdzającemu opracowaną dokumentację – czy posiadał odpowiednią wiedzę i dokonał szczegółowej analizy opracowania, czy ograniczył się tylko do podpisu i jaka jest odpowiedzialność jego oraz projektanta? Kto powinien ponieść z tego powodu dodatkowe koszty? Odpowiedź w takich przypadkach powinna być jednoznaczna.

Na podstawie obserwacji poczynionych w ostatnich latach i analizując tylko kilka obiektów poddanych pracom remontowym, odnotowałem poważne niedostatki w opracowaniach projektowych. Jedną z przyczyn tego jest nieprawidłowe rozpoznanie stanu konstrukcji, głównie elementów zakrytych, a w przypadku podpór – części pod wodą lub terenem. Częstym przykładem jest korzystanie przez projektanta z dokumentacji archiwalnej, nieuaktualnionej, tak w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych, jak i często w zakresie podstawowych wymiarów geometrycznych.

Chcąc tego uniknąć, podstawową czynnością przed podjęciem ostatecznej decyzji o zakresie prac naprawczych powinno być w każdym przypadku, opracowanie projektu zawierającego: diagnostykę obiektu ze szczegółowym opisem inwentaryzacji uszkodzeń, określenie agresywności środowiska i jego wpływu na obiekt, dobór rozwiązań materiałowych, opracowanie technologii, liczby robót i zużycia materiałów, wreszcie ocenę wpływu naprawy na pracę konstrukcji w poszczególnych fazach prowadzonych robót i po ich zakończeniu.

Przy poważniejszych uszkodzeniach obiektów mostowych, obejmujących swym zakresem np. wymianę elementów konstrukcyjnych, podejmując decyzję na etapie opracowania projektowego, jednym z poprzedzających czynników jest uzyskanie odpowiedzi na pytanie: Czy obiekt poddać tym zabiegom, niekiedy bardzo kosztownym, czy też dokonać jego rozbiórki i wybudować w jego miejscu nowy, spełniający wszystkie bieżące, ale również przewidywalne wymagania, co do nośności, przepustowości i parametrów geometrycznych? Aby odpowiedź była pełna, trzeba dysponować poza wiedzą o stanie konstrukcji, również informacją o roli tego obiektu w systemie komunikacyjnym i to nie tylko na danym obszarze, ale również na przyległych ciągach drogowych.

Wśród wielu czynników w tym zakresie, szczególnie istotnymi są: okres eksploatacji obiektu po jego remoncie, zakres niezbędnej rozbiórki, jakie będą koszty utrzymania po wykonaniu prac naprawczych w stosunku do nowego obiektu wreszcie, jakie będą koszty społeczne i jaki to będzie miało wpływ na aktywizację obszaru obsługiwanego przez most. Po przeanalizowaniu tych czynników, należy ustalić, jakie będą koszty remontu w stosunku do budowy nowego obiektu. Sprawdzając koszty należy pamiętać, że o ile koszty budowy nowego obiektu są z reguły dokładnie określane, to w przypadku remontu należy się liczyć z możliwością wystąpienia znacznego ich wzrostu w stosunku do przewidywanych kosztów. Należy również pamiętać, że we współczesnej ekonomice istotnym czynnikiem jest czas przeprowadzenia prac remontowych, tym bardziej, jeśli koszt zastosowania określonego rozwiązania, np. materiałowego, jest rozłożony. W takich przypadkach można się godzić na droższe rozwiązania doraźne, które mogą być zrekompensowane przez polepszenie trwałości, eliminujące potrzeby napraw i remontów. Pozwoli to na obniżenie kosztów, związanych z szeroko pojętymi kosztami eksploatacyjnymi, w przyszłości.

Ostateczną odpowiedź na zadane pytanie: czy remontować czy rozbierać? można

Zdj. 2 Widok z boku – wzmocnienie dźwigarów głównych matami CFRP

uzyskać dopiero po opracowaniu szczegółowej analizy techniczno-ekonomicznej. Powinna być ona podstawowym dokumentem każdego opracowania projektowego. Chcąc udokumentować potrzebę takiego opracowania postanowiłem na przykładach scharakteryzować skutki jej braku w bezpośrednim już wykonawstwie.

Przykład 1. W wyniku poważnego uszkodzenia konstrukcji filarów wiaduktu, po którym odbywa się ciężki i intensywny ruch pojazdów transportowych oraz braku w pobliżu dróg objazdowych, przewidziano jedynie awaryjne podparcie konstrukcji nośnej w bezpośrednim sąsiedztwie uszkodzonych podpór słupów i oczepu górnego. Podparcie to zaprojektowano w postaci ram stalowych opierających się na istniejących ławach fundamentowych podpór. Zaistniały błąd w opracowaniu polegał na tym, że autor projektu przy ustalaniu wysokości konstrukcji podpierającej oparł się jedynie na dokumentacji archiwalnej, na której niestety, nie naniesiono istotnych zmian wysokościowych posadowienia fundamentów w trakcie ich budowy, nie sprawdzając przy tym podstawowych wymiarów geometrycznych, które wykazywały znaczne różnice głównie wysokościowe. Wykonawca przestrzegając wymogów projektowych, wymiary podane w milimetrach – wykonał stalową konstrukcję w postaci gotowych do montażu ram, popełniając w tym przypadku kolejny błąd nie sprawdzając w terenie rzędnych posadowienia fundamentów, po ich odkopaniu. W wyniku nieprawidłowych wysokości wykonanej konstrukcji, zaistniała konieczność przerwania robót i wykonania niezbędnych oraz kosztownych przeróbek. Zmiany dotyczyły również podparcia na łożyskach, przenoszących bezpośrednio obciążenia od konstrukcji nośnej. Skutki tej nieprawidłowości, to wydłużenie założonego cyklu realizacyjnego oraz poważny wzrost kosztów, które poniósł wykonawca, a także znaczne koszty społeczne wynikające z przedłużonych ograniczeń w ruchu po obiekcie.

Przykład 2. W projekcie na kompleksowy remont mostu o konstrukcji płytowej żelbetowej, projektant założył wymianę wszystkich zużytych elementów wyposażenia, i tylko częściowe wzmocnienie konstrukcji ustroju nośnego, nie analizując przy tym w ogóle stanu podpór. Opracowanie swoje wykonał na podstawie wizualnych, powierzchownych oględzin elementów konstrukcyjnych, nie wykonując podstawowych badań diagnostycznych. W wyniku braku rozpoznania stanu konstrukcji, po usunięciu warstw nawierzchniowych z konstrukcji nośnej i rozbiórce warstw uszkodzonego przez korozję betonu w płycie (były to już nie tylko lokalne ubytki, ale degradacja betonu na znacznych powierzchniach i głębokościach oraz korozja zbrojenia) zaszła konieczność całkowitego wyburzenia płyty pomostu i wzmocnienia przyczółków. Obiekt musiał być całkowicie wyłączony z ruchu, kiedy poprzednie błędne rozwiązanie, zakładało wykonanie prac remontowych połową jezdni. Zarówno projektant, jak i sprawdzający wykazali się brakiem podstawowej wiedzy i doświadczenia w zakresach wcześniejszej diagnostyki pozwalającej na wykonanie prac naprawczych.

Analizując przedstawione błędy w opracowaniach projektowych na remonty mostów, chciałem zwrócić uwagę na inny ważny czynnik, a dotyczący braku rozpoznania w trakcie prac inwentaryzacyjnych stanu podpór i ich fundamentów zlokalizowanych pod wodą lub terenem. Brak takiego rozpoznania i występujące w tych strefach uszkodzenia mogą mieć istotny wpływ, niekiedy nawet na całkowitą zmianę projektu.

Nowe technologie i materiały

Mostownictwo będąc szczególną dziedziną budownictwa, mającą swoje specyficzne i wysokie wymagania w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych, ma również wymagania w zakresie stosowanych technologii i materiałów. Wynikają one przede wszystkim z warunków wytrzymałościowych, statycznych i dynamicznych, ale również zmęczeniowych i żądanej odporności na zewnętrzne oddziaływania klimatyczne oraz pogodowe. Dążenie do poprawy trwałości obiektów mostowych w wyniku przedstawionych uwarunkowań jest podstawowym powodem wprowadzania coraz doskonalszych materiałów. Motywy wprowadzania nowych materiałów w mostownictwie, a dotyczy to, tak budowy nowych obiektów mostowych, jak również istniejących poddawanych pracom naprawczym to: usprawnienia technologiczne podczas wykonywania konstrukcji, w tym przyśpieszenie realizacji. Kolejnymi są: zwiększenie efektywności napraw, remontów i rehabilitacji obiektów mostowych oraz zapewnienie gwarantowanej trwałości. Przy budowie nowych mostów możliwość zastosowania tzw. granicznych rozpiętości przęseł i powstania lżejszych konstrukcji, przy zużyciu mniejszej ilości materiałów w porównaniu z materiałami tradycyjnymi. Pochodną tych czynników są efekty ekonomiczne, doraźne, jak i przyszłościowe, przynoszące oszczędności w okresach eksploatacji mostów.

Analizując bardziej szczegółowo systemy napraw i uwarunkowania w zakresie stosowania materiałów naprawczych, np. w przypadku powstania rys w elementach konstrukcyjnych, a są to coraz częstsze przypadki, należy je rozpatrywać w dwóch podstawowych kategoriach. Pierwsza to – naprawy elementów nośnych ingerujące w panujący układ sił wewnętrznych. Druga to – naprawy powierzchniowe jedynie uszczelniające. W każdym przypadku zastosowane rozwiązania materiałowe muszą spełniać funkcję i być kompatybilne w stosunku do materiału naprawianego obiektu, aby w efekcie zapewnić dobrą i trwałą współpracę. Bezwzględnie należy przestrzegać zasady, aby dobierając materiał naprawczy nie przekraczał on, tak pod względem cech chemicznych i fizykalnych naprężeń dopuszczalnych w naprawianych elementach konstrukcyjnych. Na te uwarunkowania zwracam szczególną uwagę, gdyż w wielu przypadkach nie są one przestrzegane, a dobór materiałów naprawczych jest przypadkowy.

Nowymi rozwiązaniami coraz powszechniej stosowanymi przy wzmacnianiu istniejących obiektów mostowych są materiały kompozytowe w postaci taśm i mat pod nazwą CFRP. W wielu przypadkach pozwala to, nie tylko na wzmocnienie konstrukcji mostowej, ale też podniesienie klasy nośności obiektu. Przykłady zastosowania taśm CFRP wzmacniających prefabrykowane belki żelbetowe ustroju nośnego w ramach przebudowy mostów przedstawiono na zdj. 2. W wyniku tego wzmocnienia podniesiono nośność obiektów do klasy B, tj. 40 ton.

W ostatnich latach wprowadzono na rynek nowe gatunki stali oraz nowe z nich wyroby, co daje projektantom i konstruktorom szerokie możliwości ich stosowania w mostownictwie. Jednymi z tych wyrobów są nowe typy grubościennych profili dwuteowych. Nowe technologie produkcji stali umożliwiają również walcowanie blach grubszych niż dotychczas stosowane, o lepszych właściwościach mechanicznych. Rozważając zastosowanie nowych gatunków i asortymentów stali, należy brać pod uwagę koszty. Ostatnie jednak przykłady ich stosowania wykazują, że niewielkie zwiększenie kosztów są rekompensowane znacznymi oszczędnościami, uzyskanymi

ciąg dalszy na str. 26

ciąg dalszy ze str. 25

dzięki stosowaniu prostszej technologii i mniejszych nakładów robocizny. Innym przykładem jest możliwość stosowania mniejszej liczby belek, co czyni konstrukcję bardziej czytelną i prostszą. Dalsze zmniejszenie kosztów utrzymania konstrukcji stalowych wiąże się ze stosowanymi obecnie powłokami antykorozyjnymi. Dzisiejsze powłoki antykorozyjne posiadają trwałość eksploatacyjną liczoną na kilkanaście lat, pod warunkiem, że muszą być prawidłowo wykonane. Problemem podstawowym jest staranne i zgodne z wytycznymi przygotowanie podłoża, a kolejnym to nakładanie farb i prawidłowe grubości jej warstw. Niestety, nadal zdarza się wiele nieprawidłowości, m.in. zlecanie robót firmom, które nie mają doświadczenia oraz niezbędnego sprzętu w zakresie zabezpieczeń antykorozyjnych, ale są najtańsze. Dlatego tak ważny jest stały, a nie dorywczy nadzór inwestorski.

Przy zabezpieczeniach antykorozyjnych mostów stalowych i występujących nieprawidłowościach w wykonawstwie, ważne jest unikanie miejsc, w których utrzymuje się zawilgocenie oraz, w których może występować przenikanie wody z jednych elementów stalowych na drugie, a także elementów, np. betonowych. Powinno stosować się poprawne systemy odwadniające oraz ograniczyć stosowanie łączników i detali trudnych do ochrony przed korozją. Należy pamiętać o korozji stali na każdym etapie projektowania i realizacji obiektu. Starannie przemyślany i konsekwentnie wykonany projekt konstrukcji jest najważniejszym elementem ochrony antykorozyjnej mostu stalowego.

Przedstawiając nowe technologie i materiały do budowy oraz napraw obiektów mostowych, nie wolno zapominać o materiałach dotychczas stosowanych, np. betonach konstrukcyjnych, które dzięki stałemu doskonaleniu ich produkcji i składu chemicznego, stanowią obecnie materiał nie tylko o bardzo wysokich parametrach wytrzymałościowych, ale spełniają takie warunki, jak: mrozoodporność, wodoszczelność, urabialność, a również pozwalają na możliwość stosowania mieszanek samozagęszczalnych, szczególnie przydatnych przy remontach mostów w strefach trudnych do stosowania sprzętu do ich zagęszczenia. Stosowanie betonów najwyższych klas uzasadniają możliwości ich powszechnego wytwarzania, potrzeby wykonawcze, a przede wszystkim poprawa trwałości obiektów mostowych.

Zdj. 3a Widok na uszkodzenia konstrukcji mostu przed pracami remontowymi. Korozja betonu i zbrojenia w belkach ustroju nośnego, oczepie i słupach filarów

Zdj. 3b Widok mostu po wykonaniu przebudowy podpór i ustroju nośnego

Przedstawiając na przykładach problemy, jakie występują przy remontach i rehabilitacji obiektów mostowych, starałem się także zwrócić uwagę na nowe możliwości w zakresie rozwiązań koncepcyjnych i wykonawstwa, pozwalające na poprawę stanu mostów. Przykładem takiej poprawy, były dwa bliźniacze obiekty mostowe, poddane zabiegom rehabilitacyjnym o szerokim zakresie robót. Na zdjęciach pokazano stan obiektu przed naprawą, rozległe ogniska korozji betonu i po zakończeniu prac naprawczych, zdj. 3a i 3b.

Do uzyskania przez obiekty pełnej sprawności technicznej, jak również, podniesienie nośności do klasy „B" przyczyniły się następujące czynniki: :

- opracowana dokumentacja, poprzedzona została szczegółowymi badaniami diagnostycznymi i na ich podstawie analizą kosztów, co pozwoliło nie tylko na ustalenie prawidłowego zakresu robót naprawczych, ale poznanie przyczyn ich powstania,
- analizując przyczyny powstałych uszkodzeń, zmieniono układ statyczny z wolnopodpartego na ciągły, co z kolei pozwoliło nie tylko na poprawę pracy konstrukcji, ale wyeliminowało przęsłowe urządzenia dylatacyjne, które były główną przyczyną powstałych uszkodzeń,
- zastosowanie nowoczesnych, ale wcześniej sprawdzonych materiałów i elementów wyposażenia (dotyczyło systemu odwodnienia, powłoki izolacyjnej i urządzeń bezpieczeństwa ruchu).

Ważnym czynnikiem, przy tych niewątpliwie trudnych i odpowiedzialnych pracach, była stała współpraca wykonawcy z projektantem i nadzorem technicznym, głównie w zakresie organizacji robót przy montażu konstrukcji nośnej i wzmocnieniu podpór. W wyniku tego, wnioskowane zmiany były rozpatrywane na bieżąco i przyczyniły się nie tylko do poprawy jakości napraw, ale jednocześnie do skrócenia założonego cyklu realizacyjnego.

Wnioski

- W celu poprawy stanu mostów, powinny być opracowywane właściwe dla potrzeb strategie, które pozwoliłyby na tworzenie wieloletnich planów robót, a tym samym uzyskania wystarczającego czasu na procedury przetargowe. Pozwoli to na realizację robót w sezonie budowlanym, a nie, jak to jest obecnie w okresie jesienno-zimowym.
- W celu wyeliminowania nieprawidłowości w opracowaniach projektowych dotyczących remontów mostów, projekty winny być sprawdzane przez specjalistów.
- Z uwagi na stale zmieniające się technologie i materiały naprawcze, okresowemu, o charakterze obligatoryjnym szkoleniu, powinny być poddawane wszystkie służby uczestniczące w pracach.

WIESŁAW JÓZEF POMYKAŁA

Wiosenna sesja egzaminacyjna na uprawnienia budowlane w LOIIB

XII Zjazd Sprawozdawczy LOIIB